

T. B. M. M.

(S. Sayısı : 658)

Memurlar ve Diğer Kamu Görevlilerinin Özlük Haklarının Yeniden Düzenlenmesine, Bazı Kamu Kurum ve Kuruluşlarının Teşkilatlanmalarına, 8.6.1949 Tarihli ve 5434 Sayılı, 19.7.1972 Tarihli ve 1615 Sayılı, 12.3.1982 Tarihli ve 2634 Sayılı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına İlişkin Kanun Hükmünde Kararnameler Çıkarılması Amacı ile Yetki Verilmesine Dair Kanun Tasarısı ve Plan ve Bütçe Komisyonu Raporu (1/691)

T.C.

Başbakanlık

Kanunlar ve Kararlar

Genel Müdürlüğü

Sayı : B.02.0.KKG/101-738/03450

11. 5.1994

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Devlet Bakanlığınca hazırlanan ve Başkanlığımıza arzı Bakanlar Kurulunca 9.5.1994 tarihinde kararlaştırılan "Memurlar ve Diğer Kamu Görevlilerinin Özlük Haklarının Yeniden Düzenlenmesine, Bazı Kamu Kurum ve Kuruluşlarının Teşkilatlanmalarına, 8.6.1949 Tarihli ve 5434 Sayılı, 19.7.1972 Tarihli ve 1615 Sayılı, 12.3.1982 Tarihli ve 2634 Sayılı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına İlişkin Kanun Hükmünde Kararnameler Çıkarılması Amacı ile Yetki Verilmesine Dair Kanun Tasarısı" ile gerekçesi ilişikte gönderilmiştir.

Gereğini arz ederim.

Prof. Dr. Tansu Çiller

Başbakan

GENEL GEREKÇE

1961 Anayasasının ilk şeklinde bulunmayan Kanun Hükmünde Kararname kurumu, 1971 yılında 1488 sayılı Kanun ile Anayasanın 64 üncü maddesinde yapılan değişiklik sonucu hukuku muza girmiştir. Bu değişikliğin gerekçesinde, parlamenter rejimlerde Kanun yapmanın belli usullere uyulmasını gerektirdiği, bunun zaman aldığı ileri sürülerek "değişen ekonomik ve sosyal şartların gereği olarak bazı hukuk kurallarının bu usuller dışında yürürlüğe konulabilmesi çağdaş devlet anlayışının doğal bir sonucu olarak karşımıza çıkmaktadır." denilmiştir. Kanun Hükmünde Kararnameler, 1982 Anayasasında temelde 1961 Anayasasından çok farklı olmakla birlikte kimi yeniliklerle ve fakat benzer gerekçelerle 91 inci maddede düzenlenmiştir. Böylece hem yürütme organını güçlendirmek hem de değişen ekonomik ve sosyal konuların ortaya çıkardığı sorunlara ivedi çözümler bulmak amacına ulaşılmak istenmiştir.

Hukuk sistemimize 1971 yılında giren ve 1982 Anayasasında da düzenlenen Kanun Hükmünde Kararnameler, iki ayrı halde çıkarılmaktadır. Bunlardan birincisi olağan dönemlerde çıkarılan Kanun Hükmünde Kararnameler, ikincisi olağanüstü dönemlerde çıkarılan Kanun Hükmünde Kararnamelerdir.

Anayasanın 121 ve 122 nci maddelerine göre, olağanüstü yönetim usullerinin tümünde Cumhurbaşkanının başkanlığında toplanan Bakanlar Kurulu, olağanüstü halin veya sıkıyönetimin gerekli kıldığı konularda Kanun Hükmünde Kararnameler çıkarabilmektedir. Bu Kanun Hükmün-

de Kararnameler yetki Kanununa dayanmaz ve dayanağını Anayasanın 121 ve 122 nci maddelerinden alır.

Olağanüstü dönemlerde çıkarılan Kanun Hükümünde Kararnamelerin aksine, olağan dönemlerde çıkarılan Kanun Hükümünde Kararnamelerin mutlaka bir yetki Kanununa dayanması zorunludur.

Yetki Kanunu ve Kanun Hükümünde Kararnamelerle ilgili hükümler Anayasanın 87, 91 ve 163 üncü maddelerinde yer almıştır. 87 nci maddede, Bakanlar Kuruluna "belli konularda" Kanun Hükümünde Kararname çıkarma yetkisinin verilmesi TBMM'nin görev ve yetkileri arasında sayılmış, 91 inci maddede, Kanun Hükümünde Kararname çıkarılmasına yetki veren kanunda bulunması gereken öğeler belirtilmiştir.

Söz konusu 91 inci maddeye göre, Anayasanın "Temel Haklar ve Ödevler" başlıklı ikinci kısmının, "Genel Hükümler" başlıklı birinci, "Kişinin Hakları ve Ödevleri" başlıklı ikinci, "Siyasi Haklar ve Ödevler" başlıklı dördüncü bölümlerinde yer alan konular Kanun Hükümünde Kararname ile düzenlenemez. Dolayısıyla bu konularda Bakanlar Kuruluna Kanun Hükümünde Kararname çıkarma yetkisi verilemez.

Kanun Hükümünde Kararname ile düzenlenemeyecek konulardan birisi de, Anayasanın 163 üncü maddesinde belirtildiği üzere, bütçedeki değişikliklerdir.

Bunların dışında kalan hususlarda, yani yasak alan kapsamına girmemesi koşuluyla, Anayasa Kanun ile düzenlenmesi öngörülen konularda Kanun Hükümünde Kararname çıkarma yetkisi verilebilmektedir.

Nitekim, 388 Sayılı (GAP) Kanun Hükümünde Kararnamenin iptali ile ilgili olarak açılan davada Anayasa Mahkemesi; "Anayasanın bir konunun yasayla düzenleneceğini öngördüğü durumlarda, o konu Kanun Hükümünde Kararname ile ilgili özel hüküm olan 91 inci maddesinin sınırlaması dışında kalmadıkça ya da 163 üncü maddede olduğu gibi Kanun Hükümünde Kararname çıkarılamayacağı açıkça belirtilmedikçe, Kanun Hükümünde Kararname ile düzenlenebilir. Anayasanın genelde yasayla düzenlemeyi öngörmesi, ayrıntı kural olan 91 inci maddeyi gereksiz ve geçersiz kılmaz." sonucuna varmıştır. (17.7.1990 gün ve E. 1990/1, K. 1990/21)

Bugüne kadar çıkarılan yetki kanunlarından 3479, 3481, 3755 ve 3911 sayılı olanların, Anayasa Mahkemesi tarafından, "TBMM'nca Hükümete verilen yetkinin, ancak 'ivedi ve zorunlu' durumlarda ve çok uzun olmayan sürelerde kullanılabilir bir yetki olduğu, oysa söz konusu yasalarla verilen yetkinin, TBMM'ne ait olan yasama yetkisinin devri anlamına gelecek ya da bu izlenimi verecek biçimde kullanıldığı" gerekçesi ile iptallerine karar verilmiştir.

Anayasa Mahkemesi, 3911 Sayılı Yetki Kanununun iptali ile ilgili 16.9.1993 günlü ve E.1993/26, K.1993/28 sayılı kararında, çıkarılacak yetki Kanununda yer alması gereken öğeleri de Anayasanın 87, 91 ve 163 üncü maddeleri çerçevesinde belirlemiştir.

Yüksek Mahkemenin bu kararına göre, Yetki Kanunu aşağıda belirtilen hususları kapsamalıdır:

— Yasak alan kapsamına girmemesi koşuluyla, Anayasa'da yasayla düzenlenmesi öngörülen konularda Kanun Hükümünde Kararname çıkarma yetkisi verilebilir.

— Kanun Hükümünde Kararname çıkarma yetkisi ancak "önemli, zorunlu ve ivedi" durumlarda verilebilir. Bu durumlar dışında verilen yetki "yasama yetkisinin devri" anlamına gelir.

— Kanun Hükümünde Kararname çıkarma yetkisi "istisnai" ve kendine özgü bir yetkidir. Bu yetki, yasama yetkisinin devri anlamına gelecek biçimde genelleştirilmemelidir.

— Yargısal ve siyasi denetimin sağlıklı yapılabilmesi için hangi "konularda" Kanun Hükümünde Kararname çıkarılacağı yetki yasasında açıkça belirtilmeli, verilen yetki "konu" yönünden mutlaka "belirgin" olmalıdır.

— "Amaç ve Kapsam", konu ögesi gibi somut ve belirgin olmalı, geniş içerikli, her yöne çekilebilecek, yuvarlak ve genel anlatımlarla düzenlenmemeli, değişik biçimde yorumlamaya elverişli olmamalıdır.

— "İlkeler"in, yetkinin somutlaştırılmasına ve sınırlarının belirginleştirilmesine yeterli olması gerekir.

— "Süre"de önemli olan yasanın değil, "yetki"nin süresidir. Bu nedenle uzun süreli yetki, "istisnanın" "olağana" dönüşmesine yol açacağından, "yetki süresi" kısa tutulmalıdır.

Anayasa Mahkemesinin sözkonusu kararında belirtilen hususlardan kısaca; TBMM'nin Bakanlar Kuruluna önemli, ivedi ve zorunlu durumlarda, somutlaştırılmış belirgin konu, amaç, kapsam ve ilkelerle bu yetkiyi verebileceği sonucu çıkmaktadır. Aynı kararda yetkinin; Bakanlar Kurulunca bu şartların gerçekleşmesi halinde kullanılması biçiminde ve ilkeler yönünden TBMM tarafından saptanıp, somut durumun belirlenerek verilmesi, açıkça vurgulanmaktadır.

Bu yetki Kanun Tasarısının hazırlanmasında Anayasa Mahkemesince iptal edilen 3479, 3755 ve 3911 sayılı Yetki Kanunlarına göre çıkarılan Kanun Hükmünde Kararnamelerden bazılarının, esasa girilmeden salt dayandıkları Yetki Kanunlarının iptalleri gerekçe gösterilerek şekil yönünden iptal edilmelerinden kaynaklanması nedeniyle Anayasa Mahkemesinin Yetki Kanunlarını iptal gerekçelerinde belirtilen hususlar dikkate alınmıştır.

Bunlardan memurlar ve diğer kamu görevlilerinin özlük haklarının düzenlendiği 418 ve 433 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameler, dayandıkları 3479 ve 3755 sayılı Yetki Kanunlarının, kamu kurum ve kuruluşlarının teşkilatlanmaları ile değişik konuların düzenlendiği 18 adet Kanun Hükmünde Kararname ise 3911 sayılı Yetki Kanununun iptal edilmiş olması nedeniyle esasa girilmeden şekil yönünden iptal edilmiştir.

İptal edilen Kanun Hükmünde Kararnamelerden, 4'ü iptal kararlarının Resmî Gazetede yayınlandıkları tarihten itibaren yürürlükten kalkmıştır. Anayasa Mahkemesi, 16 Kanun Hükmünde Kararname hakkında verilen iptal kararının, meydana gelen hukuksal boşluğun doldurulması için yeni kanunî düzenleme yapılması amacıyla, Resmî Gazetede yayımlanmasından başlayarak 6 ay sonra yürürlüğe girmesine karar vermiştir. 6 aylık süreler, Mayıs-Haziran 1994 aylarında dolacağından, bu süre içerisinde yeni kanunî düzenlemelerin yapılması ivedi ve zorunludur. Aksi halde örneğin 418 sayılı Kanun Hükmünde Kararname ile ilgili iptal kararı 27 Mayıs 1994 tarihinde yürürlüğe gireceğinden, yeni bir düzenleme yapılmadığı takdirde memurlar ve diğer kamu personeli aylıklarını alamayacaklar, ayrıca hemen hemen aynı aylarda iptal kararları yürürlüğe girecek bazı Kanun Hükmünde Kararnamelerle ilgili olarak yeni bir düzenleme yapılamaması halinde, örneğin Hazine ve Dışticaret, Devlet Planlama, Gümrük, Kadın ve Sosyal Hizmetler Müsteşarlıkları ile Maliye Bakanlığının kuruluş, teşkilat ve faaliyetlerine ilişkin yasal dayanakları ortadan kalkacak, bu durum ise ülkeyi kaosa sürükleyecektir.

Bu itibarla dayandıkları Yetki Kanunlarının iptal edilmeleri üzerine şekil yönünden iptal edilen Kanun Hükmünde Kararnamelere esas konuların, iptal kararlarının yürürlüğe gireceği sürenin kısalığı nedeniyle çıkarılacak bir Yetki Kanununa dayanarak yürürlüğe konulacak Kanun Hükmünde Kararnamelerle düzenlenmesinin gerekli olacağı sonucuna varılmıştır.

Bu düşünceden hareketle hazırlanan Yetki Kanunu tasarısı dört ayrı bölümden oluşmaktadır.

Birinci bölümde, Anayasa Mahkemesince iptal edilen hükümlerin yeniden düzenlenmesine yer verilmiştir. Bunlardan birincisi, memurlar ve diğer kamu görevlileri ile emekli, dul ve yetimlerinin malî ve sosyal haklarına ilişkin düzenlemeler yapan 433 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamelerde yer alan hükümler, ikincisi, 3911 sayılı Yetki Kanununa göre çıkarılan ve bazı kurum ve kuruluşlarının teşkilatlanmaları ile ilgili düzenlemeler yapan KHK'ler, Üçüncü Bölüm ise arsa ofisi ile ilgili düzenlemelerin yapıldığı KHK'lerdir.

Anayasa Mahkemesi; Tasarının yukarıda anılan birinci bölümünde yer alan Kanun Hükmün-

de Kararnamelerle ilgili iptal kararlarının, meydana gelen hukukî boşluğun doldurulması için yeni yasal düzenleme yapılması amacıyla Resmî Gazetede yayımlanmasından başlayarak 6 ay sonra yürürlüğe girmelerine karar vermiştir. Anayasanın 153 üncü maddesi uyarınca meydana gelen hukukî boşluğun, 6 aylık süreden evvel doldurulmasında ivedilik ve zorunluluk bulunmaktadır.

Tasarımın ikinci bölümünde, alınan istikrar önlemleri paralelinde değiştirilmesinde zaruret bulunan hükümler için yetki istenmektedir.

Bilindiği üzere, özelleştirme ile ilgili Yetki Kanunu, TBMM gündeminde bulunmaktadır. Bu Tasarıda, özelleştirilmesine karar verilen kuruluşlarda görevli memurlar ve diğer kamu görevlilerinin, özlük hakları ile ilgili bazı hükümler bulunmaktadır. Bunlardan en önemlisi bu kurumlarda görevli personelin diğer kamu kurum ve kuruluşlarına, tüm özlük hakları saklı kalmak kaydıyla nakledilmeleridir. Söz konusu personelin diğer kamu kurum ve kuruluşlarına nakilleri sırasında ortaya çıkacak belirsizliklerin giderilmesi, özellikle emeklilik, kadro, hizmetlerinin değerlendirilmesi gibi hususlardaki kanunî boşlukların giderilmesi gerekmektedir.

Öte yandan, özelleştirme ile ilgili yetki kanun tasarısının kanunlaşmasından sonra Kamu İktisadî Teşebbüslerinin yönetim kurulu üyeleri ile ilgili hükümlerin gözden geçirilmesi zorunlu hale gelmiştir.

Başbakanlık teşkilatı hakkında 3056 sayılı Kanunun Teftiş Kurulunun görev ve yetkilerinin düzenlendiği maddede de değişiklik yapılması gerekli görülmektedir.

Bilindiği gibi Başbakanlık Teftiş Kurulu Başkanlığı doğrudan Başbakan adına görev yapmakta olup, Başbakan'a ait olan teftiş, inceleme ve soruşturma görevlerini bilvasıta icra ve tatbik mevkiindedir. Bunun doğal sonucu olarak Başbakanlık Teftiş Kurulunun da sadece Başbakan'dan emir alması gerekir. Kaldı ki; Başbakanlık Makamının müsteşara yetki vermesi pratikte işlemediği gibi, zaman kaybına da sebep olacak bir durumdur. Çünkü, Makamın Müsteşar aracılığıyla görev vermek yerine doğrudan kendisine bağlı olan ve adına görev yapan bu birime bizzat görev vermesi çok daha mantıklıdır.

Bu nedenlerle ve denetimin daha etkin hale getirilmesi amacıyla 20 nci maddenin değiştirilmesi uygun görülmektedir.

Bunların dışında tasarıda; turizm gelirlerimizin artırılması amacıyla Gümrük Kanunu ile Turizmi Teşvik Kanununun yat turizmini ilgilendiren kimi maddelerinde değişiklik yapılması hususlarına da yer verilmiştir. Bu bağlamda; turizm gelirlerinin dörtte birini oluşturan yat turizmini geliştirerek, daha fazla yatçının ülkemize gelmesini ve yat turizminin daha kolay yapılmasını sağlayacak rahatlatıcı hükümler konulması için; turizm mevsiminin tam başında bulunduğumuz ve Avrupa Topluluğuna dahil olacağımız bu günlerde özellikle Yunanistan, İspanya ve diğer Avrupa ülkelerinde yatçılara büyük kolaylık sağlanması nedeni ile ülkemiz yat turizmini komşu ülkeler ile rekabet eder bir duruma getirilmesine imkân tanımak için söz konusu kanunlarda değişiklik yapılması zorunlu hale gelmiştir.

Tasarımın üçüncü bölümünde, çeşitli teşkilat kanunlarında günün ihtiyaçlarını karşılayacak şekilde değişiklikler yapılması öngörülmektedir.

Orman, Çevre ve Kültür bakanlıkları ile Orman Genel Müdürlüklerinin teşkilat kanunlarında, uygulamadan kaynaklanan darboğazların aşılması amacıyla değişiklik yapılması hükmüne bağlanmakta, Devlet Tiyatroları; Opera-Bale ve Cumhurbaşkanlığı Senfoni Orkestrasının yeniden teşkilatlanmaları öngörülmek suretiyle bunların modern yapıya kavuşturulmaları amaçlanmaktadır.

Bayındırlık ve İskân Bakanlığının Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanun Hükümünde Kararnamedeki değişikliğe gelince,

Bilindiği üzere Bayındırlık Bakanlığı ile İmar ve İskân Bakanlığı 13.12.1983 tarihinde 180 sayılı Kanun Hükümünde Kararname ile birleştirilerek Bayındırlık ve İskân Bakanlığı kurulmuştur.

İmar ve İskân Bakanlığı'nın kaldırılması sonucu Bakanlığa intikal eden görevler ile birlikte eğitim, dış ilişkiler ve bilgi işlem hizmetlerini de yerine getirmekle görevlendirilen Teknik Araştırma ve Uygulama Genel Müdürlüğü kaldırılarak, İmar İşleri Genel Müdürlüğü, Teknik Uygulama ve Mühendislik Hizmetleri Genel Müdürlüğü ile doğrudan Bakanlık Makamına bağlı müstakil daireler olmak üzere Eğitim Dairesi Başkanlığı, Dış İlişkiler, Dış İlişkiler Dairesi Başkanlığı ve Bilgi İşlem Dairesi Başkanlığı oluşturulacaktır.

Öte yandan, ülkemizin alt yapı ihtiyacını karşılamak üzere, kamu yapılarının inşaatı ile esaslı onarımlarının yapılması, yaptırılması, yapı malzemesi, deprem araştırma, afet uygulaması, imar planlama hizmetlerinin günün şartlarına uygun hale getirilmesi, teknolojik gelişmelerin uygulanabilirliğinin sağlanması amacıyla Bayındırlık ve İskân Bakanlığının ana hizmet birimlerinin düzenlenmesi zorunlu hale gelmiştir.

18 Aralık 1953 tarihli ve 6200 sayılı Devlet Su İşleri Umum Müdürlüğü Teşkilat ve Vazifeleri Hakkında Kanun, otuz yedi yılı aşkın bir süredir uyulanmaktadır. Bu süre içerisinde değişen şartlar, yatırımların hızla artması, DSİ Genel Müdürlüğü'nün uhdesinde bulunan kamu hizmetlerinin daha etkin ve verimli şekilde yürütülebilmesi için kanunda gerekli değişikliklerin yapılması zarurî hale gelmiştir.

Bunların dışında, 13 Haziran 1945 tarihli ve 4759 sayılı Kanunla kurulmuş olan İller Bankası, başta belediyeler olmak üzere, Kanununun 1 inci maddesinde sayılan kurum ve kuruluşlara, bu idarelerin yapmakla görevli oldukları kamu hizmetleriyle ilgili tesis ve yapılarını, plan ve programlarını gerçekleştirmelerini desteklemek amacıyla kredi vermekte, ayrıca bu idarelerin istemleri üzerine harita, plan, proje, keşif ve etütleri ile başta içmesuyu ve kanalizasyon olmak üzere alt ve üst yapılarını yapmakta ya da ihale yoluyla yaptırmaktadır. Banka ayrıca Bankalar Kanununa tabi bir yatırım ve kalkınma bankası olarak bankacılık faaliyetlerinde de bulunmaktadır.

Bankaların kuruluşundan bu yana hızlı nüfus artışı, şehirleşme hareketleri ve teknolojik gelişmeler Bankanın üstlenmiş olduğu görevlerin kapsam ve niteliğinde önemli değişiklikler meydana getirmiştir. Banka yatırım programlarında yer alan ve maliyetleri büyük meblağlara ulaşan tesis inşaatlarının kısa sürede ve ekonomik bir şekilde tamamlanabilmesini, kaynak ihtiyacının karşılanmasını temin etmek üzere ve bankanın hizmet götürdüğü idareler içinde en önemli yeri tutan belediyeler ile il özel idarelerinin etkin ve demokratik bir şekilde Genel Kurul'da temsil edilmelerini ve yönetime katılmalarını sağlayacak bir sistem oluşturulması amacıyla İller Bankası Kanununun bazı maddelerinde değişiklik yapılması amacıyla yetki istenmektedir.

Tasarıda ayrıca, Türkiye Otoyolları Kurumu adı ile tüzelkişiliğe sahip, özel hukuk hükümlerine tabi bir kuruluşun kurulması da öngörülmektedir.

Bu tasarının dördüncü bölümünde, Hazine ve Dış Ticaret Müsteşarlığının iki ayrı müsteşarlık olarak yeniden teşkilatlanmasına yer verilmiştir.

Uluslararası ticarî ilişkilerinin çeşitlenmesi ve bu ilişkileri düzenleyen değişik nitelikteki uluslararası anlaşmalara taraf olunması, dış ticaret hedeflerine ulaşmanın ekonomik açıdan önem kazanması nedeniyle dış ticaretle ilgili hizmetlerin ayrı bir teşkilat tarafından yürütülmesini gerekli kılmıştır. Gerçekten de, ihracat ve ithalatın kalkınma planları ve yıllık programlarda öngörülen hedefler çerçevesinde yürütülmesi de dahil yukarıda belirtilen hizmetlerin kurulacak Dış Ticaret Müsteşarlığı tarafından yerine getirilmesi ülkenin ekonomik yönden gelişmesi açısından gerekli bulunmaktadır. Hazine, para, kredi ve nakit hareketleri ile Devletin iç ve dış borç işlemleri ise kurulacak Hazine Müsteşarlığı tarafından yürütülecektir.

Diğer taraftan, özelleştirme ile ilgili düzenlemelerde, özelleştirilmesine karar verilen kuruluşlardan yeniden yapılandırılmaları gerekenlerle ilgili işlemler ve Çalışanların Tasarrufa Teşvik Edilmeleri ile ilgili 3417 sayılı Kanunla ilgili işlemler de Hazine Müsteşarlığı tarafından yapılacaktır.

Tasarının beşinci bölümünde ise Kamu Güvenliği Müsteşarlığı ile İnsan Hakları Teşkilatının kurulması hususunda yetki istenmektedir.

Bilindiği üzere, ülkemiz coğrafi durumu itibarıyla terörizm tehdidinde hedef olan bir ülke konumundadır. Ülkeye yönelik tehdidin belirlenebilmesi için istihbarat birimlerinin ihtiyacı olan esas bilgi unsurlarını belirleyen, bu birimlerin gelecek verilere göre en uygun mücadele siyaseti ile uygulama stratejisini ortaya koyan ve bu esaslara uygun olarak kısa ve uzun vadeli önlemleri belirleyen Hükümetin direktifleri doğrultusunda bunları takip, kontrol ve yönlendirecek herhangi bir birim bulunmamaktadır. Bu eksikliklerin giderilmesi amacıyla Kamu Güvenliği Müsteşarlığı adı ile yeni bir güvenlik kuruluşunun kurulması gerekli bulunmaktadır.

MADDE GEREKÇELERİ

Madde 1. - Tasarının amacının düzenlendiği bu madde dört ayrı kısım altında düzenlenmiştir.

Birinci kısımda, Anayasa Mahkemesince iptal edilen Kanun Hükmünde Kararnamelerde yer alan hükümlerin, iptal kararlarının yürürlüğe girmesinden evvel, yeniden düzenlenmesi ile ilgilidir. Bu kısmın (A) bendinde, memurlar ve diğer kamu görevlilerinin özlük ve sosyal haklarının düzenlendiği 418 ve 433 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamelerle değişiklik yapılan çeşitli personel kanunlarındaki iptal edilen hükümlerin yeniden düzenlenmesi ile ilgili hususlara yer verilmiştir.

(B) bendinde ise, çeşitli kamu kurum ve kuruluşlarının teşkilat kanunlarında veya Kanun Hükmünde Kararnamelerinde değişiklik yapan hükümlerden iptal edilenlerin, (C) bendinde de Arsa Ofisi Kanununda değişiklik yapan Kanun Hükmündeki Kararnamelerin iptal edilmeleri sebebiyle, adı geçen Kanunların iptalle ilgili hükümlerin yeniden düzenlenmesine yer verilmektedir.

Maddenin ikinci kısmında, değiştirilmesine ihtiyaç duyulan Kanun veya Kanun Hükmünde Kararnameler gösterilmekte, üçüncü kısmında Hazine ve Dış Ticaret Müsteşarlığının kaldırılarak Hazine Müsteşarlığı ve Dış Ticaret Müsteşarlığı olarak iki ayrı müsteşarlık şeklinde teşkilatlanmaları, nihayet dördüncü bölümde Kamu Güvenliği Müsteşarlığı ile İnsan Hakları Teşkilatının kurulması öngörülmektedir.

Bu maddede belirtilen düzenlemelerin amacı, Anayasa Mahkemesince iptal edilen hükümlerin, hukukî boşluk oluşmadan yürürlüğe konulmasıdır. Ancak burada kamu personelinin tabi oldukları personel rejimine ilişkin düzenlemelerle teşkilat yapılarının, görev ve yetkilerinin gözden geçirilmesinde, kamu hizmetlerinin düzenli, süratli, etkin ve verimli bir şekilde yürütülmesi açısından hareket edilecektir.

Öte yandan arsa ofisi ile ilgili olarak iptal edilen hükümlerin yeniden yürürlüğe konulmasında dikkat edilecek hususlarla çıkarılacak Kanun Hükmünde Kararnamelerin amaçlarına da yer verilmiştir.

Maddede (11) numara ile yer alan kısımda, özelleştirme yetki yasasında yer alan düzenlemelere paralel olarak bazı Kanun veya Kanun Hükmünde Kararnamelerin hükümlerinde değişiklik yapılması öngörülmektedir. Ülkenin içinde bulunduğu ekonomik sıkıntılar sebebiyle yürürlüğe konulan istikrar tedbirlerinin en önemlisi özelleştirmenin yasal alt yapısının oluşturulması amacıyla hazırlanan özelleştirme yetki kanunudur. Bu Kanunda yer alan hususların ivedi ve zorunlu olarak yürürlüğe konulmasının gerekliliği Yüce Parlamento tarafından uygun bulunarak düzenlemelerde bu lunmak üzere hükümete yetki verilmiştir. Buyetki çerçevesinde, (II) numaralı kısımda belirtilen hükümlerde de ivedi ve zorunlu olarak değişikliklerin yürürlüğe konulması, ülkemiz açısından büyük önem arz etmektedir.

Maddenin III numaralı kısmında bazı teşkilat kanunlarında gerekli değişikliklerin yapılması öngörülmektedir.

Maddenin IV numaralı kısımda, Hazine ve Dış Ticaret Müsteşarlığının iki ayrı müsteşarlık şeklinde teşkilatlanması hususuna yer verilmiştir.

Bilindiği üzere Hazine ve Dış Ticaret Müsteşarlığının kuruluş ve görevlerine ilişkin 3274 sayılı Kanunda önemli ölçüde değişiklik yapan 508 sayılı Kanun Hükmünde Kararname de Anayasa Mahkemesince iptal edilmiş bulunmaktadır. İptal edilen hükümlerin, hukukî boşluk doğmadan yeniden düzenlenmesi amaçlanmakla birlikte, ithalat, ihracat ve dış ekonomik ilişkilerdeki gelişmeler üzerine, adı geçen Müsteşarlığın Dış Ticaret Müsteşarlığı ve Hazine Müsteşarlığı olarak teşkilatlanmaları gerekli görülmüştür.

Maddenin V numaralı kısmında ise, genel gerekçede ve ikinci maddede belirtilen sebeplerle Kamu Güvenliği Müsteşarlığı ve İnsan Hakları Teşkilatının kurulması öngörülmektedir.

Madde 2. – Tasarının bu maddesinde yetki kanununa göre çıkarılacak Kanun Hükmünde Kararnamelerin kapsamı belirtilmektedir.

Gerek Anayasamızın 91 inci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan hüküm uyarınca, gerekse Anayasa Mahkemesinin çeşitli yetki kanunlarının iptali üzerine verdiği kararlarda belirtildiği gibi, maddede; bu Kanuna göre çıkarılacak Kanun Hükmünde Kararnamelerin kapsamı, hiçbir tereddüt yer vermeyecek şekilde açık ve net bir şekilde gösterilmiştir.

Birinci maddede olduğu gibi bu madde de dört kısım altında düzenlenmiştir.

1. I numaralı kısım, kamu personelinin özlük haklarının düzenlendiği çeşitli personel kanunlarında değişiklikler yapan 418 ve 433 sayılı Kanun Hükmündeki Kararnamelerin, Anayasa Mahkemesince iptal edilmeleri üzerine meydana gelecek olan hukukî boşluğun doldurulması amacıyla iptal edilen hükümlerin yeniden düzenlenmesiyle ilgilidir.

Maddede I/A başlığı ile yer alan bölümde, 418 ve 433 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamelerle çeşitli hükümlerinde değişiklik yapılan ancak belirtilen Kanun Hükmünde Kararnamelerin iptalleri sebebiyle, verilen süre sonunda yürürlükten kalkacak olan Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerin hükümleri yeniden düzenlenmektedir.

Yapılan düzenlemede; hükümleri iptal edilen Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnameler ve bunların belirli süre sonra yürürlükten kalkacak hükümleri madde bazında tek tek gösterilmiştir. Böylece, Türkiye Büyük Millet Meclisi tarafından Hükümete verilecek olan Kanun Hükmünde Kararnameler çıkarma yetkisinin hangi Kanunun ya da Kanun Hükmünde Kararnamenin hangi maddesiyle sınırlı olacağı hususu tereddüte yer vermeyecek şekilde açıkça belirtilmekte, çıkarılacak Kanun Hükmünde Kararnamenin kapsamı net olarak belirlenmektedir.

Örneğin, 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 36, 43, 72, 79, 164, 178, 202, ek 26, ek 31 inci maddeleri ile bu Kanuna ekli I ve II sayılı Ek Gösterge Cetvelleri iptal edilmiştir. Hükümet, verilen yetkinin kapsamı bu maddelerle çizildiğinden, 657 sayılı Kanunun diğer hükümlerinde değişiklik yapamayacak, ancak bu hükümlerden ihtiyaca cevap vermeyenlerle ilgili yeni hükümler düzenleyebilecektir. Daha açık bir şekilde ifade edilirse, iptal edilen ek gösterge cetvellerindeki unvanlarda, gösterge rakamlarında gerekli gördüğü tüm değişiklikleri yapabilecektir.

Bu bölümde, hangi kanunların ya da kanun hükmünde kararnamelerin hangi hükümlerinde değişiklik yapılacağı açıkça belirtildiğinden burada tekrarında fayda görülmemektedir.

Bu maddenin I/B başlığı altında yer alan bölümünde ise, teşkilat kanun veya kanun hükmünde kararnameleri kaldırılarak yeniden teşkilatlanan kuruluşlarla yeni kurulan kuruluşların kuruluş, görev ve yetkileri ile ilgili kanun hükmündeki kararnamelerin iptalleri sebebiyle doğacak hukukî boşluğun doldurulması amacıyla verilen altı aylık süre dolmadan yeniden teşkilatlanmaları hususunda hükümete yetki verilmesi öngörülmektedir. Bu kuruluşlar, sırasıyla Devlet Planlama Teşkilatı, Kadın ve Sosyal Hizmetler Müsteşarlığı, Türk Patent Enstitüsü ve Ceza ve İnfaz Kurumlarıdır.

(B) bölümünde ayrıca kuruluş kanunlarında veya kanun hükmünde kararnamelerinde değişiklikler yapan kanun hükmünde kararnamelerin iptal edilmeleri üzerine meydana gelen hukukî boşluğun doldurulması amacıyla sözü edilen kanunlarda veya kanun hükmünde kararnamelerde gerekli değişikliklerin yapılması için yetki verilmektedir. Bu kuruluşlar, Maliye Bakanlığı, Adalet Bakanlığı, Gümrük Müsteşarlığı ve Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumudur.

Bu bölümün özelliği yeniden teşkilatlanma ile ilgili düzenlemelerle, teşkilatlarında yapılacak değişiklik veya yeni düzenlemelerin, Bakanlıkların kuruluş esaslarının belirlendiği 3046 sayılı Kanun çerçevesinde yapılması hususudur.

Bilindiği üzere; 3046 sayılı Kanun, bakanlık ve bağılı kuruluşların teşkilatlanmalarının hangi usul ve esaslara göre yapılacağına belirlendiği çerçeve bir kanundur. Böylece Bakanlar Kurulu, sözü edilen kuruluşların teşkilatlanmaları ile ilgili düzenlemelerde bulunurken, 3046 sayılı Kanun çerçevesi dahilinde hareket edecektir.

2 nci maddenin I/C bölümünde Arsa Ofisi Kanununda değişiklik yapan Kanun Hükmünde Kararnamenin iptal edilmesi sebebiyle meydana gelen hukukî boşluğun, iptal kararının yürürlüğünden önce doldurulması amacıyla adıgeçen kanunda yeni düzenlemelerin yapılması hükme bağlanmaktadır.

Bu bölümde belirtilen hususlarda çıkarılacak Kanun Hükmünde Kararnamelerin amaçları maddede açıkça gösterilmiştir. Diğer bir husus, yapılacak düzenlemelerin iptal edilen maddelerle sınırlı olduğudur. Bu nedenle, yukarıda bahsedilen kanunların iptal edilmeyen diğer hükümlerinde değişiklik yapma yetkisi öngörülmemiştir.

2. Maddenin II nci kısmında, uygulanan ekonomik istikrar tedbirlerinin amacına ulaşması bakımından 657 ve 5434 sayılı kanunlarla 190, 233 ve 399 sayılı kanun hükmünde kararnamelerin kimi hükümlerinde değişiklik yapılması gerekmektedir.

Bunlardan 657 sayılı Devlet Memurları Kanununda öngörülen değişikliklerle, geçici sözleşmeli istihdam edilen personel ile istisnaî memuriyetlerin kapsamının daraltılması, sözleşmeli personel eliyle yürütülen tercümanlık ve mütercimlik gibi hizmetlerin üçüncü kişilere ihale yoluyla (hizmet alımı) yaptırılmasına imkân verilerek bir tam yıl ücret verilmesi yerine gerekli hallerde, örneğin sempozyum, seminer ve benzeri toplantılarda süre ile sınırlı olarak mütercimlik hizmetlerinin hizmet alımı şeklinde yaptırılması düşünülerek tasarruf sağlanması öngörülmektedir.

Diğer taraftan, aynı Kanunun mülga 44 üncü maddesi ihya edilmek suretiyle, belli bir hizmet süresi ve belli bir yaşı ikmal etmiş Devlet memurlarının başkaca bir işleme gerek kalmaksızın emekli edilmeleri ve bunlara ait kadroların iptali suretiyle kadro ve personel sayısının ve bunlara ilişkin giderlerin bütçe üzerindeki yüklerinin hafifletilmesi amaçlanmaktadır.

Ayrıca Anayasa Mahkemesince iptal edilen bazı teşkilatlarla ilgili kanun hükmünde karar-namelerde ve 1994 yılı Bütçe Kanununda yer alan tazminatların, 657 sayılı Kanunun zam ve tazmi-natlar maddesiyle ilgili bulunmaları sebebiyle, bu maddede gerekli düzenlemelerin yapılması için yetki istenmektedir.

657 sayılı Kanunda son olarak, makam tazminatı cetvelinde, 486 sayılı Kanun Hükmünde Kararname ile yapılan bir yanlış düzenlemenin düzeltilmesi için de yetki istenmektedir.

Şöyle ki, IV sayılı Cetvelin 4 üncü sırasında, makam tazminatını gerektiren görevlerde en az altı ay çalıştıktan sonra müşavir veya uzman kadrolarına atanmaların makam tazminatlarından yararlanacakları hükmüne bağlanmıştır. Bu hüküm, sözkonusu cetvelin 1, 2 ve 3 üncü sıralarında gös-terilen unvanları kapsamadığından haksızlıklara sebep olmaktadır. Örneğin, bir bakanlık genel müdürü, bu görevde en az altı ay çalıştıktan sonra bakanlık müşavirliğine atandığı takdirde makam tazminatı alacak, aynı bakanlığın müsteşarı veya Diyanet İşleri Başkanı, bakanlık müşavirliğine atandığında bu tazminatı alamayacaktır. Bu haksızlığın giderilmesi amacıyla IV sayılı Cetvelde bu yönde değişiklik yapılması için yetki istenmektedir.

5434 sayılı Emekli Sandığı Kanununda düşünülen değişikliklerle, 657 sayılı Kanunda yeniden düzenlenmesi öngörülen 44 üncü maddeye paralel hükümler getirilmesi amaçlanmaktadır. Öte yan-dan emekliliği teşvik etmek ve emeklilerin malî durumunu iyileştirmek amacıyla tazminatları emekliliğe yansıtmak için hükümete yetki verilmesi ayrıca hükmüne bağlanmaktadır.

190 ve 399 sayılı kanun hükmünde kararnamelerde ise, kamu kurum ve kuruluşlarına ihdas ve tahsis edilmiş kadrolardan ihtiyaç fazlası olarak tespit edilenerin, ihtiyaç duyulan kurumlara, -yeni kadro ihdasına gerek kalmadan- tahsis edilmesi, bu düzenlemeye rağmen ihtiyaç fazlası olarak kalan kadroların iptali için değişikliklerin yapılması tasarruf amacıyla gerekli görülmektedir.

Özelleştirme ile ilgili Yetki Kanununun yürürlüğe girmesinden sonra Kamu İktisadî Teşebbüs-leri yönetim kurulu üyelerinin görev sürelerinin, niteliklerinin ve sayılarının yeniden gözden geçi-rilmesi gerekmektedir. Bu nedenle 233 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin yönetim kurulları ile ilgili hükümlerinde değişiklik yapılması düşünüülerek sözkonusu Kanun Hükmünde Kararnamenin bazı hükümleri yetki kapsamına alınmaktadır.

Gümrük Kanunu değişikliklerine gelince; deniz turizm sektörünün 1993 yılında ülkemize sağladığı döviz miktarı yaklaşık 1 milyar dolar civarında olup, bu tutar tüm turizm döviz girdi-lerinin yaklaşık % 25'ine eşittir. 1982 yılında 2634 sayılı Turizmi Teşvik Kanununun yürürlüğe girmesi ile yabancı bayraklı yatların ülkemiz karasuları ve limanları arasında gezi, spor ve turizm amaçlı hizmet ticaretinde serbestçe çalışabilmelerine ve ülkemizde 2 ila 5 yıl süre ile kalmalarına izin verilmiştir.

Avrupa Topluluğu ülkelerinde uygulamaya konulan yeni yat vergi sistemi, kıyılarımız ve ülkemizin doğal güzellikleri ve tarihsel zenginlikleri, Avrupa'da turizmin geleceği konusunda yapılan tüm araştırmalar, 2000'li yıllarda Türkiye'nin Avrupa'nın yatçılık merkezi olacağını göstermektedir.

Ancak hızla gelişen deniz turizm sektöründe; deniz işletmeciliği ile ilgili yasal düzenlemelerin çok eski tarihli olması ve günümüz ihtiyaçlarına cevap vermemesi, bu alandaki uluslararası kural-ların ülkemizde de kabul edilmesine rağmen, bu uluslararası kurallar ile ulusal mevzuatımız arasında gerekli entegrasyonun sağlanmamış olması, bu sektörümüzün önemli bir sorunu olarak karşımıza çıkmaktadır. Kaldı ki, ulusal mevzuatımızı oluşturan bazı kanunlarımızda yat turizmini engelleyen ya da gelişme hızını düşüren bazı hükümler yer almaktadır.

Türkiye'ye gelen yabancı yatçının giriş işlemlerinin deniz kapılarında, beş ayrı kamu otoritesinin denetim ve iznine bağlı olması ve beş ayrı kuruluşun işlemini gerektirmesi, ülkemize daha çok yatçının gelmesini sağlamaya yönelik olarak giriş işlemlerini yapma yetkisinin tek bir otoritede toplanması ihtiyacını ve buna ilişkin olarak ilgili yasal mevzuatımıza yat işlemlerini önemli ölçüde kolaylaştırıcı hükümler konulması ihtiyacını çıkarmaktadır.

2634 sayılı Turizm Teşvik Kanununun 29 uncu ve Yat Turizmi Yönetmeliğinin 46 nci maddesi, yabancı bayraklı yatların ülkemiz karasuları ve limanlarında 2 ila 5 yıla kadar kalmalarına izin vermekte olup bu sürenin uzatılmasında Turizm Bakanlığını yetkili kılmıştır.

1615 sayılı Gümrük Kanununun 12 nci maddesine göre yatlar, kotra ve benzeri taşıtlar turistik kolaylıklardan faydalanacak taşıt durumundadırlar. Bu madde uyarınca asıl ikametgâhı yabancı memleketlerde olan Türk ve yabancıların deniz taşıtlarının turistik kolaylıklardan yararlanma süresi kanunun 1 inci maddesinin 4 üncü fıkrasındaki asıl ikametgâh tanımı nedeni ile azamî 6 ay ile sınırlı kalmaktadır.

Bu durumda; yabancı bayraklı yatların Türkiye'de kalış süreleri tamamen Gümrük Kanunu hükümlerine tabi olmakta ve Turizm Teşvik Kanunu ile Gümrük Kanunu arasında yatların Türkiye'de kalacağı süre yönünden farklılık ortaya çıkmaktadır.

Diğer taraftan; yabancı yatçıların yat limanları veya yat çekek yerlerine bakım onarım, kızaklama ve kıtlama amacı ile bıraktıkları yatları ve kendilerine ait hava ve kara taşıtları ile yat limanları ve marinalarda açılan sundurmaların tabi olacağı işlemler ve sürelerle ilişkin olarak Gümrük Kanunundaki Sundurma Rejimine ilişik 51 ve 52 nci maddelerde yat turizmini kısıtlayıcı bazı hükümler yer almaktadır.

Türkiye'ye turizm amacı dışında geçici ve belirli bir süre çalışmak, tetkik ve tahsilde bulunmak için gelen yabancılar Gümrük Kanununun 119 uncu maddesinin, 13 üncü fıkrası uyarınca yatları Türkiye'ye geçici olarak sokamamaktadırlar. Turizm amacı dışında çalışmak ve tetkik ve tahsilde bulunmak üzere Türkiye'ye gelen yabancıların yatlarını geçici olarak getirebilmelerinin sağlanması gerekli olup, bu madde özellikle yat turizmimizin gelişmesini engelleyen bir madde olarak karşımıza çıkmaktadır.

Bu sebeplerle, adı geçen kanunda belirtilen hükümlerde değişiklik yapılması için yetki istenmektedir.

Ayrıca; yabancı uyruklu gerçek veya tüzel kişilerin ülkemizde hizmet satmak veya satınalmalarına ilişkin özel koşullar Yabancı Sermaye Teşvik Kanunu ile düzenlenmiş olmakla birlikte Avrupa Topluluğu mevzuatı ile de uyumunu sağlamak ve turizm gelirlerini artırmak, bu kişilerin ve Türk uyruklu işletmelerin turizm hizmet ticaretine ilişkin 815 sayılı Kabotaj Kanunu hükümlerine ayrıcalık teşkil eden faaliyetlerinde 2634 sayılı Kanunu ile Turizm Bakanlığına verilmiş olan gözetim ve denetim yetkisinin kullanımında uygulamada karşılaşılacak yetki çatışmasını ortadan kaldırmak, yatlara Türk limanlarında yapılan sıhhi muameleye ilişkin esasları yeniden düzenlemek, yabancı bayraklı yatların ülkemizde iki yıla kadar barınabilecekleri mekanlar ile bu mekanların niteliklerini belirlemek amacıyla Turizm Teşvik Kanununun 26, 27, 28 ve 29 uncu maddelerinde değişiklik yapılması istenilmektedir.

3. Tasarının 2 nci maddesinin III numaralı kanunda Kültür, Çevre, Orman ve Adalet Bakanlıkları ile Orman, Karayolları, İller Bankası ve Devlet Su İşleri Genel Müdürlüklerinin teşkilat ve görevlerine ilişkin mevzuatta değişiklik yapılması öngörülmektedir.

Bayındırlık ve İskân Bakanlığının Teşkilatlanması ile ilgili Kanun Hükmünde Kararname'de yapılacak olan düzenlemelerle, Başbakanlık Merkez ve Taşra Teşkilatı ve Bağlı ve İlgili Kuruluşlarında 657 sayılı Kanuna Tabi Avukat, Tabib, Mühendis, Mimar, Fen ve Teknik Bilimler lisansiyerleri, teknik unvanına sahip olanlar ile taşra teşkilatındaki kadrolarında görev yapan personelin zorunlu hizmete tabi olması hüküm altına alınacaktır. Bayındırlık ve İskân Bakanlığı ile bağlı ve ilgili kuruluşları olan Karayolları Genel Müdürlüğü, Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğü ve İller Bankası Genel Müdürlüğünün görev kapsamında bulunan hizmetler, ülkenin en ücra köşesine kadar götürülmesi gereken ve ülkenin kalkınması ile doğrudan ilişkisi bulunan görev ve faaliyetlerdir.

Ülkemizin coğrafi yapısı, bölgeler arası gelişmişlik farkı, ülke kaynaklarının dağılımı, bazı bölgelerin ve şehirlerin cazibe merkezi olmasına yol açmıştır. Ankara, İstanbul, İzmir gibi sosyal olanakları iyi olan kentler ile Ege, Marmara, Akdeniz gibi gelişmiş bölgelerde personel fazlalığı bulunurken, ivedilikle kalkınması ve gelişmesi gereken; alt ve üst yapıdan mahrum Doğu-Güneydoğu ve hatta İç Anadolu bölgesinin bazı yörelerinde asgari düzeyde dahi kilit personel temin edilmesinde güçlük çekilmektedir. Bu durum yatırımların aksamasına, gecikmesine veya yapılan işlerin kalitesinin düşük olmasına neden olmaktadır. Hizmetlerin bu bölgelere istenilen süratle ve etkinlikle götürülebilmesi bölgelerarası kalkınmışlık farkının daha da artmasına neden olmaktadır.

Gelişmiş bölgelerde görev yapan personelin her türlü sosyal olanaklardan yararlanmış olması-na karşın, mahrumiyet bölgelerinde görev yapan personel olumsuz şartlarda çalışmaktadır. Bu durum huzursuzluğa neden olduğu gibi adaletsizlik de yaratmaktadır. Yapılacak yeni düzenleme ile bir taraftan Bakanlık ile Bağlı ve İlgili Kuruluşlarının personelinin ülke ölçeğinde dengeli dağılımının sağlanması amaçlanırken diğer taraftan mahrumiyet bölgelerinde görev yapan personele, gelişmiş bölgelerde görev yapan personelden farklı mali olanaklar sağlanacaktır.

İller Bankası Kanunundaki değişikliklere gelince; Banka yatırım programındaki işlerin maliyetinin ve kaynak ihtiyacının artması nedeniyle sermayenin artırılması amacıyla 2 nci ve buna bağlı olarak 3 üncü maddede, Bankanın Genel Kurulunda, Belediyelerin ve İl Özel İdarelerinin daha etkin bir şekilde temsil edilmelerini sağlamak amacıyla 12 nci ve 13 üncü maddelerinde, Banka Yönetim Kurulu Üyelerinin atanma usulündeki tereddütlerin giderilmesi ve üyelerde aranacak vasıfların belirlenmesi amacıyla 14 üncü ve 15 inci maddelerde, Banka Denetçilerinin denetiminde etkinliğini artırmak amacıyla 16 ncı maddede, Banka hizmetlerinin düzenli, süratli ve verimli yürütülmesi amacıyla teşkilat yapısının, görev ve yetkilerin belirlenmesi, özel kanunu yürürlüğe girmeye kadar 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun ek geçici 9 uncu ve 21 inci maddelerine tabi olan Banka personelinin mali ve özlük haklarının düzenlenmesi amacıyla 17 nci maddede ve Geçici 15 inci maddede ve Banka safi kazancının dağılımının yeniden düzenlenmesi gerekli görüldüğünden 19 uncu maddede ve tahsil ve bono çıkarma yetkisinin usul ve esaslarının yeniden düzenlenmesi amacıyla 22 nci maddede değişiklik yapılması için yetki istenmektedir.

Ayrıca turizm sektöründeki meslek kuruluşlarının örgütlenmesine ilişkin olarak düzenleme yapılması öngörülmektedir.

Bilindiği gibi uzun yıllar ekonomik değeri ve verimliliği yeterince değerlendirilemeyen turizm olayı, son yıllarda önemli gelişmeler göstermiş, yatak kapasitesinin artışına paralel olarak gelen turist sayısı ve turizm gelirlerindeki artış ile beş yıllık kalkınma planlarında öngörülen hedeflerin çok üstüne çıkmış, sağladığı döviz, iş gücü ve iç piyasada yarattığı iş hacmi ile ülke ekonomisinin itici gücü haline gelmiştir.

Aslında bir hizmet sektörü olan turizmin, ticari ve sanayi gibi temel sektörler içinde mütalaa ve organize edilmesi, uluslararası alanda turizmin ulaştığı nokta dikkate alındığında, gelişmeyi engelleyen bir faktör olarak karşımıza çıkar.

Halbuki sorunların çözümünü, ekonomik verimliliğin artırılmasını, tanıtma ve eğitimde kendine düşen görevlerle, otokontrolü bizzat sektörün kendisi saptamalı ve uygulamalıdır. Bu görev ve sorumlulukları da sektörü yetki ile temsil eden yasal bir kuruluşun üstlenmesi gerekir.

Pazar ekonomisinde girişimcinin tercihleri esas olmakla birlikte, bu tercihlerin ülkenin genel turizm politikasına uygun ve özellikle girişimcinin de dahil olacağı meslek örgütlerinin kontrol ve koordinasyonuna açık olması gerekir.

Önemli olan, meslek örgütlerinin sektör içinde yol gösterici, denetleyici, politika belirleyici, gerektiğinde kamuoyu oluşturuca faaliyet gösterebilir bir nitelik kazanmalıdır. Bu ise ancak kurumlaşma ile mümkündür.

Turizm sektörü, özellikle konaklama kesimi, lobicilik faaliyetlerine en müsait ortamdır. Ancak otelciler henüz kamu kurumu niteliğinde bir kuruluşa sahip olamadıkları için, önemli ve etkili bir lobi kuruluşu olan Dünya Otelciler Birliğine (IHA) dahi üye olamamaktadırlar.

Kurum ve kuruluşlarıyla Türkiye Turizm Örgütü bütününtün, bütüne uyan ve bütünlü uyumlu çalışması sağlanan tüm kuruluşlarına, bu bütünü zedelemeyecek tarzda kazandırılacak yetki ve sorumluluklar, sağlıklı gelişip, büyümenin dinamiğini yaratacak ve lobi faaliyetlerinde de gerekli yeri almasını sağlayacaktır.

Türk ekonomisi içerisinde ağırlığını her geçen gün daha da hissettiren turizm hizmet ticaretine ilişkin edimleri uluslararası rekabet koşulları içerisinde yerine getirmekle yükümlü olan sektör meslek erbabının dernek statüsünden kurtarılarak Anayasa'nın 135 inci maddesinde öngörülen ilke ve esaslar gereği örgütlenerek Devletin Yönetim Teşkilatı içerisinde yer almaları uygun bir zaman diliminde pekişecek deneyimleri sonucunda da Devletin aslı ve sürekli olmayan görevleri devralmaları ve uluslararası kuruluşlarda temsil olunmaları düşünülmektedir.

4. Maddenin III numaralı kısmında, Hazine ve Dış Ticaret Müsteşarlığının kaldırılarak Hazine Müsteşarlığı ve Dış Ticaret Müsteşarlığı şeklinde iki ayrı kuruluş olarak teşkilatlanması öngörülmektedir.

Hazine ve Dış Ticaret Müsteşarlığının kuruluş ve görevlerine ilişkin 3274 sayılı Kanun ve bazı hükümlerinde değişiklik yapan 508 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin Anayasa Mahkemesince iptali sebebiyle iptal kararının yürürlüğe girmesi için verilen altı aylık süre içinde yasal boşluğun doldurulması için gerekli düzenlemelerin yapılması bir zorunluluktur. Hem bu zorunluluk hem de uluslararası ticari ilişkilerin çeşitlenmesi ve bu ilişkileri düzenleyen değişik nitelikli uluslararası anlaşmalara taraf olunması, dış ticaret hedeflerine ulaşmanın ekonomik açıdan büyük önem kazanması, ekonomideki gelişmelere paralel olarak Devletçe oluşturulması gereken malî politikaların uygulama alanlarının genişlemesi, dış ticaret ve malî politikalar konusunda alınacak kararların süratli uygulamaya konulması ve ekonomik istikrarın sağlanması amacıyla adı geçen Müsteşarlığın Hazine Müsteşarlığı ve Dış Ticaret Müsteşarlığı şeklinde teşkilatlanması hükme bağlanmaktadır.

5. Maddenin IV numaralı kısmında ise, Başbakanlığa bağlı Kamu Güvenliği Müsteşarlığının kurulması için yetki istenmektedir. Anayasa'nın 112 nci maddesine göre, Başbakan, Bakanlar Kurulunun başkanı olarak bakanlıklar arasında işbirliğini sağlamak ve hükümetin genel siyasetinin yürütülmesini gözetlemekle yükümlüdür. Hükümetin yürüteceği genel siyaset kapsamına giren hususlardan birisi de ülkede mevcut ve/veya ülkeye yönelen iç ve dış tehdit ile mücadelede uygulanacak siyaset ve stratejinin tespiti ve yürürlüğe konulması faaliyetleridir.

Bu faaliyetler, birçok bakanlık, kurum ve kuruluşun, belirlenen siyaset ve strateji içerisinde koordineli ve yakın işbirliği ile yürütülebilecek bir görev olması nedeniyle Başbakanın doğrudan sorumluluğu altında yürütülecek derecede önemlidir.

Oysaki ülkeye yönelik tehdidin belirlenmesi için istihbarat birimlerinin ihtiyacı olan esas bilgi unsurlarını belirleyen, bu birimlerden gelecek verilere göre en uygun mücadele siyaseti ile uygulama stratejisini ortaya koyan ve bu esaslara uygun olarak kısa, orta ve uzun vadeli tedbirleri belirleyerek Hükümet direktiflerini hazırlayan, bu doğrultuda yurtiçinde ve yurtdışında lehte kamuoyu oluşturan ve tüm faaliyetleri Başbakanın vereceği direktiflere göre takip, kontrol ve yönlendirecek herhangi bir birim bulunmamaktadır.

Bilindiği üzere ülkemiz coğrafi konumu itibariyle terörizm tehdidinde de hedef olan bir ülke durumundadır. Bu nedenle de yıllardan beri bu mücadelenin içerisindeyiz.

Halkın iradesi ve bu iradeye dayalı olarak kurulmuş meşru yönetimleri hedef alarak yıkmayı amaçlayan ve hiçbir sınır tanımadan her türlü işnaî değerlerden uzak başvuru şiddet olayları şek-

linde cereyan eden terörizm illetinin son yıllarda özellikle demokratik hür dünya ülkelerinde yarattığı tahribat her geçen gün artmaktadır.

Bu nedenle terörizm, her zaman devlet ve hükümetlerin gündeminde olması gereken, her an acil ve kısa sürede alınması gerekli önlemleri kapsayan bir konudur. Çünkü terörizm zaman ve sınırları tanımadan gelişmesine uygun zeminleri değerlendirerek hareket sahnesine çıkmaktadır. Bu da terörizme karşı her dönemde etkili, akılcı ve kararlı mücadele programı ve araçlarının ön planda ve hazır bulundurulmasını zorunlu kılmaktadır.

Terörle mücadele araçlarından birisi de, istihbarat birimlerinin ihtiyacı olan esas bilgi unsurlarının saptanmasıdır. Bugün için çok gerekli olan iç ve dış tehditle mücadelede uygulanacak siyaset ve stratejinin tespiti faaliyetlerinde bulunacak böyle bir kurum bulunmamaktadır. Oysa sözkonusu faaliyetler, ülkemizin içinde bulunduğu terör ve diğer zararlı akımlar nedeniyle, büyük önem arz etmektedir. Konunun önemine ve aciliyetinden dolayı yukarıda belirtilen amaçlar doğrultusunda faaliyette bulunacak Kamu Güvenliği Müsteşarlığının kurulması, görev ve yetkileri hususunda Hükümete yetki verilmesi öngörülmektedir.

Öteyandan, çağımızda insan hakları ve temel özgürlüklerin tanınması, evrensel bir ilgi ve gözetim konusu olmakla kalmamış bunların güvence altına alınarak korunması ve daha ileri düzeyde gerçekleştirilmesi amacıyla uluslararası kuruluşlar oluşturulmuş ve bu kuruluşlar eliyle çeşitli belgeler benimsenmiştir.

Ülkemiz bu kuruluşların bir çoğuna üyedir ve bu üyeliğin sonucu olarak benimsediği belgelerle yükümlülük altına girmiştir. Türkiye Cumhuriyeti kuruluşundan bu yana çağdaş uygarlık seviyesine ulaşmayı ve onu aşmayı hedef edinmiştir. Bu hedef doğrultusunda demokratik hukuk devleti ilkelerini benimseme amaç ve kararlılığı içindedir. Dolayısıyla demokratik hukuk devleti olmanın başlıca şartını oluşturan insan haklarını tanıma, koruma, uygulama ve geliştirme konusunda tüm yükümlülükleri yerine getirmeyi üstlenmektedir. Ülkemizin evrensel standartları yakalamak ve bunları aşmak için yoğun çaba harcaması gerekmektedir. Bu gerekliliğin sonucu olarak, kurumlaşma ve çalışmaları koordine etme ihtiyacı doğmuştur.

Bu kurumlaşma, uzman ve kendini bu işe adanmış kadrolarla mümkün olacaktır. Ülkemize ve dünyaya insan hakları gözlüğü ile bakılması gerekmektedir.

Kurumlaşma, çağdaş haberleşme araçlarının dünyadaki gelişmeleri toplumun bütün bireyleri-ne arında ilettiği çağımızda; ülkemiz insanların bütün hakları kullanmaya ve layık olduğu gerçeğinin idare ve politikacılarımız tarafından kabul görmesi ile başlamıştır.

Bu düşünceden hareketle, İnsan Hakları Teşkilatının kurulması zorunlu hale gelmiştir.

Madde 3 — Bu maddede, Bakanlar Kurulunun Türkiye Büyük Millet Meclisi tarafından verilen Kanun Hükmünde Kararname çıkarma yetkisini kullanırken gözönünde bulunduracağı ilkeler düzenlenmiştir.

Kanun Hükmünde Kararname çıkarma yetkisi, Anayasa Mahkemesinin kararlarında belirtildiği üzere önemli, ivedi ve zorunlu durumlarda verilebilir. Hangi konunun önemli, ivedi ve zorunlu olduğu hususu Türkiye Büyük Millet Meclisinin takdirindedir.

Bilindiği üzere, Anayasa Mahkemesi, 3911 sayılı Yetki Kanununu iptal eden 16.9.1993 günlü ve E. 1993/26, K.1993/28 sayılı Kararında da belirttiği üzere, sözkonusu Kanunda, çıkarılacak Kanun Hükmünde Kararnamenin amacının, kapsamının, ilkelerinin geniş içerikli, her yöne çekilebilecek yuvarlak ve genel anlatımlarla gösterildiği ve değişik şekilde yorumlara elverişli olduğu gerekçesi ile iptal etmiştir. İptal gerekçelerinden biri de, yetki kanununda yer alan hususların ivediliğinin bulunmaması, ayrıca bu Kanunun Kanun Hükmünde Kararname ile düzenlenmesi zorunluluğunun bulunmamasıdır.

Bu şekilde iptal edilen Yetki Kanununa dayanılarak çıkarılan Kanun Hükmünde Kararnamelerden haklarında iptal davası açılanlar, Anayasa Mahkemesince dayandıkları Yetki

Kanununun iptal edildiği için dayanakları kalmadığı gerekçesi ile esasa girilmeden şekil yönünden iptal edilmiştir.

Ancak, gerek Anayasanın 153 üncü maddesinde, gerekse Anayasa Mahkemesinin Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanunun 53 üncü maddesine göre Anayasa Mahkemesi, Kanun Hükmünde Kararnamelerin iptalini, meydana gelecek hukukî boşluğu kamu düzenini tehdit veya kamu yararını ihlal edici mahiyette görmesi sebebiyle boşluğun doldurulması için altı aylık süre vermiştir.

İptal kararlarının yürürlüğe girmeleri ile ilgili altı aylık süreler, en erken 20 Mayıs 1994, en geç 30 Haziran 1994 tarihinde dolmaktadır. Bu tarihlere kadar herhangi bir düzenleme yapılmadığı takdirde örneğin, memurlar ve diğer kamu görevlileri aylık alamayacaklar, Devlet Planlama Teşkilatı, Kadın ve Sosyal Hizmetler Müsteşarlığı, Ceza ve İnfaz Kurumları ile Tutukevleri ortadan kalkacak, Maliye Bakanlığı, Hazine ve Dış Ticaret Müsteşarlığı bir takım faaliyetlerini sürdüremeyeceklerdir. Böyle bir durumun yaratılması, ülkemizi içinde bulunduğu terör ve anarşi yanında ekonomik ve sosyal yönden de büyük bir çıkmaza sürükleyecektir.

Bu durumun kamu düzenini tehdit veya kamu yararını ihlal edici boyuta ulaşmadan bir ön çözümlenmesi ülkemiz açısından zorunlu bulunmaktadır. Aslında Anayasa Mahkemesi de bu nedenlerle altı aylık süre vermeyi uygun bulmuştur.

Öte yandan, ülkenin içinde bulunduğu ekonomik sıkıntının gerektirdiği önlemlerin alınması ile ilgili bazı hükümlerde hiç vakit kaybetmeden değişiklik yapılması gerekli ve zorunlu bulunmaktadır.

Bunlardan ayrı olarak özellikle son yıllarda ülkemize yönelik iç ve dış tehdit sebebiyle geleceğimiz açısından alınacak tedbirler stratejisinin belirlenmesi ayrı bir teşkilatlanmayı zorunlu hale getirmektedir. Konunun önemi ve ivediliği, Kamu Güvenliği Müsteşarlığının Yetki Kanununa dayanılarak çıkarılacak Kanun Hükmünde Kararname ile kurulmasını zorunlu kılmaktadır.

Ayrıca gerek uluslararası kuruluşlarca ve gerekse Türk toplumunca ülkemizin taraf olduğu insan hakları mevzuatındaki yükümlülüklerin yerine getirilmesinin takibi, insan haklarının korunması ve gelişmesinin temini, insan hakları ihlallerinin belirlenmesi, ülkemizde bunlara ilişkin bir teşkilatın kurulmasını gerekli kılmaktadır. Bu konuda 502 sayılı Kanun Hükmünde Kararname ile kurulan İnsan Hakları Teşkilatı, adı geçen Kanun Hükmünde Kararnamenin Anayasa Mahkemesince iptal edilmesi sebebiyle faaliyete geçememiş ve ülkemiz bu kuruluşun eksikliğini hissetmiştir.

Böylece düzenlenmesinde ivedilik ve zorunluluk bulunan hususlarda Bakanlar Kuruluna yetki verilmesi öngörülmektedir.

Bakanlar Kurulunun yetkisini kullanırken gözönüne alacağı ilkeler tereddüte yer vermeyecek şekilde maddede açıkça gösterilmiştir.

Madde 4 — Bu madde ile Bakanlar Kurulu'na verilen Kanun Hükmünde Kararname çıkarma yetkisinin Kanunun yayımı tarihinden itibaren altı ay süre ile geçerli olduğu, bu süre içerisinde birden fazla Kanun Hükmünde Kararname çıkarılabileceği hükme bağlanmaktadır.

Madde 5 — Yürürlük maddesidir.

Madde 6 — Yürütme maddesidir.

Plan ve Bütçe Komisyonu Raporu

Türkiye Büyük Millet Meclisi

Plan ve Bütçe Komisyonu

Esas No. : 1/691

16.5.1994

Karar No. : 49

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Devlet Bakanlığınca hazırlanan ve Bakanlar Kurulunca 11.5.1994 tarihinde Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığına sunulan ve Başkanlıkça aynı tarihte Komisyonumuza havale edilen "Memurlar ve Diğer Kamu Görevlilerinin Özlük Haklarının Yeniden Düzenlenmesine, Bazı Kamu Kurum ve Kuruluşlarının Teşkilatlanmalarına, 8.6.1949 Tarihli ve 5434 Sayılı, 19.7.1972 Tarihli ve 1615 Sayılı, 12.3.1982 Tarihli ve 2634 Sayılı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına İlişkin Kanun Hükmünde Kararnameler Çıkarılması Amacı ile Yetki Verilmesine Dair Kanun Tasarısı" Komisyonumuzun 16.5.1994 tarihli 55 inci birleşiminde Hükümeti temsilen Devlet Bakanı Bekir Sami Dağ'ın Başkanlığında Maliye Bakanlığı ve Devlet Planlama Teşkilatı Müsteşarlığı ile Devlet Personel Başkanlığı temsilcilerinin de katılmalarıyla incelenip görüşülmüştür.

Tasarı ve gerekçesi incelendiğinde; Kanun tasarısının hazırlanması sırasında, Anayasa Mahkemesince iptal edilen 3479, 3755 ve 3911 Sayılı Yetki Kanunlarının iptal gerekçelerinde yer alan hususların gözönünde bulundurulduğu anlaşılmaktadır. Şöyleki;

1. Kanun tasarısına dayanılarak çıkarılacak Kanun Hükmünde Kararnamelerin kapsamı, hiçbir tereddüde yer vermeyecek biçimde açık ve net olarak belirtilmiştir.

2. Daha önce yürürlüğe konulan bazı Kanun Hükmünde Kararnamelerle ilgili Anayasa Mahkemesince verilen iptal kararlarını takiben verilen altı aylık sürelerin en erken 20 Mayıs 1994, en geç 20 Haziran 1994 tarihinde sona ereceği hususu dikkate alındığında tasarıda yer alan hususların ivediliği söz konusu olmaktadır.

3. Bakanlar Kuruluna verilen Kanun Hükmünde Kararname çıkarma yetkisi Yetki Kanun Tasarısının yürürlüğe girmesinden itibaren altı ay gibi kısa bir süre ile sınırlandırılmış bulunmaktadır.

Böylece, tasarı ile Anayasa Mahkemesinin iptal gerekçeleri doğrultusunda düzenlenmesinde ivedilik ve zorunluluk bulunan hususlarda Bakanlar Kuruluna Kanun Hükmünde Kararname çıkarma yetkisi verildiği, anlaşılmaktadır.

Bu düşünceden hareketle hazırlanan Yetki Kanun Tasarısı dört ayrı bölümden oluşmaktadır.

— Birinci bölümde : Anayasa Mahkemesince iptal edilen hükümlerin yeniden düzenlenmesine,

— İkinci bölümde : Alınan istikrar önlemleri paralelinde değiştirilmesinde zaruret bulunan hükümlerin düzenlenmesine,

— Üçüncü bölümde : Çeşitli teşkilat kanunlarında, günün ihtiyaçlarını karşılayacak düzenlemelerin getirilmesine,

— Dördüncü bölümde : Hazine ve Dış ticaret Müsteşarlığının iki ayrı müsteşarlık olarak teşkilatlanmasına,

— Ayrıca Türkiye Otoyolları Kurumu, Kamu Güvenliği Müsteşarlığı ve İnsan Hakları Teşkilatının kurulmasına,

yer verilmiştir.

Tasarının tümü üzerinde yapılan görüşmelerde

— Personel rejiminin köklü bir sistemle düzeltilmesinin uygun olacağı,

— Personel rejimi ile Kamu Kurum ve Kuruluşlarının teşkilatı ve reorganizasyonuna ilişkin çalışmaların, Kanun Hükmünde Kararnameler yerine ayrıntılı olarak, Türkiye Büyük Millet Meclisinde tartışılarak, çıkarılacak kanunlarla düzenlenmesinin daha yararlı olacağı,

— Bakanlar Kuruluna Kanun Hükmünde Kararname çıkarma yetkisi veren bu tasarının Anayasanın başlangıç bölümünde yer alan “Kuvvetler ayrımı” ilkesine aykırı olduğu, şeklindeki eleştiri ve görüşleri takiben Hükümet adına yapılan açıklamalarda;

— Ülkenin ve kamu personelinin menfaatinin bulunduğu, konularda Anayasada çizilen sınırlar içinde her zaman Kanun Hükmünde Kararname çıkarılabileceği, kaldı ki; personel rejimini ilgilendiren konuların son derece teknik konular olması nedeniyle bu tür uygulamaların her zaman tercih edildiği, Kanun Hükmünde Kararnamelerin bir anayasal müessese olduğu, dile getirilmiştir. Bu görüşmeleri takiben tasarı ve gerekçesi Komisyonumuzca da benimsenerek maddelerinin görüşülmesine geçilmiştir.

Tasarının;

— “Amaç” başlıklı 1 inci maddesi, III üncü bölümünün son dan bir önceki bendine,

— Düzenleme sırasında sehven yer almayan “Devlet Senfoni Orkestraları” ibaresinin ilave edilmesi suretiyle,

— Ülkemiz ve turizmimiz için önemli bir yere sahip olan “Kapadokya koruma ve geliştirme teşkilatının kurulmasına, kuruluş görev ve yetkilerinin belirlenmesine” ilişkin bir hükmün eklenmesi suretiyle,

— Özel öğretim kurumları kanununa gerektiğinde yeni hükümler eklenmesine imkân veren yeni bir metin ilave edilmesi suretiyle,

— “Kapsam” başlıklı 2 nci maddesi, Cumhurbaşkanlığı Genel Sekreterliği ile Türkiye Büyük Millet Meclisi Genel Sekreterliği Teşkilatlarının yürütme yetkilerinin, Cumhurbaşkanlığı Genel Sekreteri ile Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanına ait olması nedeniyle, 1 inci fıkrada yer alan Kararnameler ibaresinden sonra, söz konusu teşkilatların kapsam dışında tutulmalarına ilişkin bir hükmün, ilave edilmesi suretiyle,

3046 sayılı kanunun kapsamı dışında kurulacak olan teşkilatların anılan kanunla çelişkinsini önlemek amacıyla I numaralı bendin (B) alt bendinin son fıkrasının metinden çıkarılması suretiyle,

— 2 nci maddesinin (C) fıkrasının III numaralı bölümü, Yetki Tasarısında belirlenen esaslar çerçevesinde, Çevre Bakanlığı Teşkilatı ile ilgili Kanun Hükmünde Kararnamenin 1 sayılı cetveliyle ilgili bir düzenlemenin ilave edilmesi, sehven metinde yer almayan “Devlet Senfoni Orkestraları” ibaresinin eklenmesi, Kapadokya teşkilatının kuruluş amacını belirleyen bir fıkranın eklenmesi, İlköğretim kurumlarında devam ve takip işlemleriyle devamsız öğrencilere uygulanacak müeyyidelerin belirlenmesi ve ilgili kanunda gerekli değişikliklerin yapılmasını teminen bir fıkranın eklenmesi ve ayrıca, Anayasa Mahkemesince iptal edilmesine rağmen sahven metinde yer almayan 657 Sayılı Kanunun 64 üncü maddesinin metne ilavesi suretiyle,

— “İkeler” başlıklı 3 üncü maddesi, “Süre” başlıklı 4 üncü maddesi ile yürürlük ve yürütmeye ilişkin 5 ve 6 ncı maddeleri aynen, kabul edilmiştir.

Genel Kurulun onayına sunulmak üzere Yüksek Başkanlığa saygı ile arz olunur.

Başkan
Ilyas Aktaş
Samsun
Sözcü
Yılmaz Ovalı
Bursa
Veli Andaç Durak
Adana
Gaffar Yakın
Afyon
(Muhalefet şerhim eklidir)

M. Nedim Budak
Ankara
(Muhalefet şerhim eklidir)
Bahattin Şeker
Bilecik

Zeki Ergezen
Bitlis
(Muhalifim)
A. Adnan Türkoğlu
Çorum

Mehmet Gözlükaya
Denizli
Yahya Uslu
Manisa

Alaettin Kurt
Kocaeli
Mustafa Yılmaz
Malatya
(İmzada bulunamadı)
Nevşat Özer
Muğla
(Muhalefet şerhim eklidir)

Hasan Peker
Tekirdağ

Vahdet Sinan Yerlikaya
Tunceli

Başkanvekili
Mehmet Dönen
Hatay
Kâtip
Hayri Doğan
Antalya
Timurçin Savaş
Adana
Bilâl Güngör
Ankara

Melih Pabuçcuoğlu
Balıkesir

Edip Safder Gaydalı
Bitlis
(Muhalefet şerhim eklidir)
Nevfel Şahin
Çanakkale

Muharrem Şemsek
Çorum
(Muhalefet şerhim eklidir)
İbrahim Yaşar Dedelek
Eskişehir
Abdullah Gül
Kayseri

(Muhalefet şerhim eklidir)
Mehmet Ali Yavuz
Konya
Münir Doğan Ölmeztoprak
Malatya

Doğan Baran
Niğde

Koray Aydın
Trabzon

MUHALEFET ŞERHİMİZ

MEMURLAR VE DİĞER KAMU GÖREVLİLERİNİN ÖZLÜK HAKLARININ YENİDEN DÜZENLENMESİNE, BAZI KAMU KURUM VE KURULUŞLARININ TEŞKİLATLANMALARINA, 8.6.1949 TARİHLİ VE 5434 SAYILI, 19.7.1992 TARİHLİ VE 1615 SAYILI, 12.3.1982 TARİHLİ VE 2634 SAYILI KANUNLARDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA İLİŞKİN KANUN HÜKMÜNDE KARARNAMELER ÇIKARILMASI AMACI İLE YETKİ VERİLMESİNE DAİR KANUN TASARISINA MUHALEFET ŞERHİMİZDİR

11.5.1994 tarihinde TBMM'ne sunulan Yetki Kanunu Tasarısı ile Bakanlar Kurulu'na,

1. 657 Sayılı Devlet Memurları Kanunu,
2. 926 Sayılı Türk Silahlı Kuvvetleri Personel Kanunu,
3. 2547 Sayılı Yükseköğretim Kanunu,
4. 2914 Sayılı Yükseköğretim Personel Kanunu,
5. 2802 Sayılı Hâkimler ve Savcılar Kanunu,
6. 5434 Sayılı T.C. Emekli Sandığı Kanunu,
7. 320 Sayılı Millî Piyango İdaresi Gn. Md. Hk. KHK,
8. 375, 418, 433 Sayılı KHK'ler, (Plan ve Bütçe Komisyonunda)
9. 511 Sayılı DPT Teşk. Hak. KHK. (Plan ve Bütçe Komisyonunda)
10. 514 Sayılı Kadın ve Sos. Hiz. Müst. Hak. KHK, (Sağlık Komisyonunda)
11. 516 Sayılı M. Bak. KHK.'de Değ. Yap. KHK. (Plan Büt. ve Any. Komisyonunda)
12. 518 Sayılı T. Patent Ens.ne İlişkin KHK, (Sanayi Komisyonunda)
13. 519 Sayılı Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu Kanununu Değiştiren KHK, (Millî Eğitim Komisyonunda)
14. 520 Say. Ad. Bak. Teş. Kan. Değiş. KHK, (Genel Kur.'un 17 nci sırasında)
15. 521 Say. Güm. Müs. İliş. KHK'yi değiştiren KHK, (Pl. ve Büt. Kom.'da)
16. 524 Say. Ce. İn. Kur. ile Tutevl. Hk. KHK, (TBMM gündeminin 16 nci sırasında)
17. 517 Sayılı Arsa Ofisi Kan.'nu Değiştiren KHK, (Pl. ve Büt. Kom. da)
18. 190 Sayılı Genel Kadro hakkında KHK,
19. 233 Sayılı KİT KHK,
20. 399 Sayılı KİT Personeline İlişkin KHK,
21. 1615 Sayılı Gümrük Kanunu,
22. 2634 Sayılı Turizmi Teşvik Kanunu,
23. 180 Sayılı Bayındırlık ve İskân Bak. Teşkilatı Hakkında KHK,
24. 354 Sayılı Kültür Bak. Teşkilat KHK,
25. 443 Sayılı Çevre Bak. Teşkilat KHK,
26. 4759 Sayılı İller Bankası Kanunu,
27. 5539 Sayılı Karayolları Gen. Müd. Kanunu,
28. 6200 Sayılı DSİ Kanunu,
29. 2992 Sayılı Adalet Bak. Teşkilat Kanunu,
30. 3234 Sayılı Orman Gen. Müd. Teşkilat Kanunu,
31. 3800 Sayılı Orman Bakanlığı Kanunu,
32. Devlet Tiyatroları Teşkilat Kanunu,
33. Devlet Opera ve Balesi Teşkilat Kanunu,
34. Cumhurbaşkanlığı Senfoni Orkestrasının yeniden teşkilatlanması,

35. Türkiye Otoyolları Kurumu kurulması,
36. Türkiye Turistik Otelciler Birliği kurulması,
37. T. Rehberler Birliği kurulması,
38. Seyahat Acentaları ve Seyahat Acentaları Birliği kurulması,
39. Hazine ve Dışticaret Müsteşarlığının Hazine Müsteşarlığı, ve Dış Ticaret Müsteşarlığı olarak ikiye ayrılması,
40. Kamu Güvenliği Müsteşarlığı kurulması,
41. İnsan Hakları Teşkilatı kurulması,
42. Yeni Kurum ve Kuruluşların kurulması,
43. 485 Sayılı Gümrük Müsteşarlığı Teşkilatı Hakkında KHK,
44. 2876 Sayılı Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu Kanunu,
45. 3056 Sayılı Başbakanlık Teşkilat Kanununda, KHK.'ler ile düzenleme yapma yetkisi verilmektedir.

Anayasa mahkemesinin 8 Ekim 1993 tarihli Resmî Gazetede yayımlanan E. 93/26, K. 93/28 sayılı kararında özetle;

Verilen yetkiler çok geniştir. Yetkinin ivedi, önemli ve zorunlu durumlarla sınırlandırılması, Bakanlar Kuruluna takdir yetkisi verilmesi yerine, yetkinin TBMM tarafından saptanması gerekir. Bir yandan içeriği belirsiz geniş yetkiler verilirken öte yandan bu yetkilerin ivedi ve zorunlu durumlarda kullanılacağı belirtilmesi yetki devri anlamına gelir. (Any. Md. 7)

KHK çıkarma yetkisi verilirken, yasama yetkisinin devri anlamına gelecek ya da bu izlenimi verecek biçimde güncelleştirilip sık sık bu yola başvurulmamalıdır.

Yetki yasası, Yasama Meclisinin, acil bir durumda kanun yapmak için geçecek sürede çıkartacağı kanunun halledilmesi gereken meseleyi çözemeyeceği; o zaman çok geç kalınacağı endişesinden kaynaklanan bir müessesedir ve bu müessese bunun için konmuştur.

KHK kullanılmasının yaygınlaştırılması, kullanılma süreleri uzatılarak yetki yasalarına süreklilik kazandırılması, ivedilik koşuluna uyulmaması, yasama yetkisinin devri anlamına gelir. Böylece üç kamu erki (yasama, yürütme, yargı) arasında denge bozulur. Yürütme organı yasama organının yetkilerine elatmış olur, ona karşı üstün bir konuma gelir. Bu da Anayasanın 7, 8, 87, 91, 153 üncü maddelerine aykırı düşer.

Anayasanın 91 ve 163 üncü maddelerinde hangi konuların KHK ile düzenlenemeyeceği belirtilmiştir.

TBMM Bakanlar Kuruluna önemli, ivedi ve zorunlu durumlarda somutlaştırılmış belirgin konu, amaç, kapsam ve ilkelerle bu yetkiyi verebilecektir.

Anayasa Mahkemesi Yetki Yasasını, Anayasal sınırlar içinde bulmazsa, yasama organının aynı biçim ve içerikte yetki yasası çıkarması Anayasanın 153 üncü maddesindeki Anayasa Mahkemesinin kararlarının bağlayıcılığı ilkesine aykırı düşer.

Bir yetki yasasının anayasaya uygun görülebilmesi, Anayasadaki öze ve ölçütlere, Anayasa Mahkemesi kararlarıyla getirilen yorumlar çerçevesinde uygun olması ile olanaklıdır.

Anayasanın 153 üncü maddesinin son fıkrasında, Anayasa Mahkemesi kararlarının yasama, yürütme ve yargı organları ile yönetim makamlarını, gerçek ve tüzel kişileri bağlayacağı öngörülmektedir. Bu kural gereğince yasama organı, yapacağı yeni düzenlemelerde daha önce aynı konuda verilen Anayasa Mahkemesi kararlarını gözönünde bulundurmak, bu kararları etkisiz kılacak biçimde yeni yasa çıkarmamak, Anayasaya aykırı bulunacak kuralları aynen yasallaştırmamak yükümlülüğündedir. Üstelik yasama organı, kararların yalnız sonuçları ile değil bir bütünlük içinde gerekçeleri ile de bağlıdır.

Getirilen yasa tasırısı daha önce Anayasa Mahkemesince iptal edilen 3347 sayılı Kanunla değişik 3268 sayılı yasanın süresini uzatan 3479 sayılı yasa ile 3911 sayılı yasalara dayanılarak çıkarılan ve Anayasa Mahkemesince iptal edilen KHK'lerle birlikte çeşitli kanunlarda değişiklik öngören, yeni birimler, müsteşarlıklar, kurumlar kurulması ve kadro ihdasını da öngörmektedir. Bu da Anayasanın, başlangıç bölümü ile 2, 7, 8, 87, 91, 153 ve 163 üncü maddelerine aykırılık oluşturmaktadır.

Anayasa mahkemesinin 1.2.1990 tarihli ve 1988/64, 1990/2 sayılı kararında (R.G.21.4.1990, 20499), kadroların kamu kurumunun anatomik yapısını, iskeletini oluşturduğu, bütçeye de bu kadrolara göre ödenek konulduğu, kadro iptal veya ihdasının yasa ile düzenlenmesi gerekirken KHK'ye bırakılması, yasa koyucuya ait olan yetkinin yürütme organına devredilmesi anlamına geldiğinden anayasanın 7, 87 ve 91 inci maddelerine aykırı olduğu vurgulanmıştır.

Taslağın bağımsız bir teşkilat kurulmasına ilişkin hükümlerinin, yeni harcamaları ve dolayısıyla bütçede değişiklik yapılmasını zorunlu kılması nedeniyle, Anayasanın 163 üncü maddesinde Bakanlar Kuruluna KHK ile bütçede değişiklik yapma yetkisi verilemez" biçimindeki hükmü ile çelişip çelişmediği hususunun değerlendirilmesi gerekir. (Any. Mahk. E : 1988/64, K/1990/2 sayılı karar) kaldı ki, taslağın yeni teşkilat oluşturulmasına dair anılan hükümlerini, Anayasa Mahkemesince sık sık vurgulanan "önemli, ivedi ve zorunlu" durumlar içinde müta-laa etme imkânı da bulunmamaktadır. Bu nedenle, taslağın "Kamu güvenliği Müsteşarlığı", "İnsan Hakları Teşkilatı" ile Hazine ve Dışticaret Müsteşarlığı'nın iki ayrı müsteşarlık biçiminde bölünmesi Türkiye Otoyolları Kurumu, Türkiye Turistik Otelciler Birliği, T. Rehberler Birliği, Seyahat Acentaları ve Seyahat Acentaları Birliği kurulmasını öngören hükümlerin Anayasanın yukarıda değinilen hükümleri ile 163 üncü maddesine aykırı olduğu sonucuna varılmıştır.

Taslağın iptal edilen KHK'lerle ilgili bölümlerinde, bu düzenlemenin sebebinin "Meydana gelebilecek olan hukukî boşluğu doldurmak", bu suretle söz konusu KHK'leri ihya etmek olduğu belirtilmekte ise de, taslağın kendisinde, anılan husus "Gerekli düzenlemelerde bulunmak" şeklinde ifade edilmektedir.

Anayasa Mahkemesinin çeşitli kararlarıyla bugüne kadar getirmiş olduğu ölçüler çerçevesinde yapılması gereken ve hukuken makul olan tek şey, taslağın kapsamına alınan ve kısa süre sonra yürürlükten kalkacak olan KHK'ler dolayısıyla doğacak olan menfi durumu önlemektir. Bunu elde etmek için başvurulabilecek olan en kısa çözüm halen TBMM'de bulunan bu KHK'lerin yürürlükten kalkacağı tarihten önce yasama organınca kanunlaştırılmasını sağlamaktır.

Tasarı öncelikle Anayasa Komisyonunda da görüşülmesi gerekir.

Tasarı Anayasaya aykırıdır.

Mehmet Nedim Budak
Ankara

E. Safer Gaydalı
Bitlis

Nevzat Özer
Muğla

MUHALEFET ŞERHİ

1. Kanun Hükmünde Kararname çıkarmak amacı ile yetki verilmesine Dair Kanun Tasarısı, Anayasa Komisyonunda görüşülmeden, Plan ve Bütçe Komisyonunda görüşülmesini hukuken doğru bulmamaktayım.

2. Çıkarılacak çok sayıdaki KHK.'nin Anayasa Mahkemesince belirtilen "Önemli, zorunlu ve ivedi" durumuna uymadığını düşünmekteyim. Devlet Tiyatroları Genel Müdürlüğü ve Devlet Opera ve Balesi Genel Müdürlüğü ile Cumhurbaşkanlığı Senfoni Orkestrasının yeniden teşkilatlandırılmasının "aciliyetini" anlayabilmek zordur.

3. Çok sayıdaki KHK. ile millî iradenin yansıması olan TBMM by-pass edilmektedir.

4. Devlet yapımızın çağın gereklerine göre yeniden köklü bir biçimde reorganizasyonu şarttır. Bu yola gidilmemekte, altışar aylık KHK'lerle "günü kurtarma politikaları uygulanmaktadır. Bu şekilde, bürokrasi bataklığında boğulmaya doğru gidilmektedir.

5. Yeni müsteşarlıkların kurulmasını ekonomik ve rasyonel bulmamaktayım.

Gaffar Yakın

Afyon

MUHAFELET ŞERHİ

1. Yetki tasarıları ile Kanun Hükmünde Kararnameler çıkartmak her ne kadar 1982 Anayasası ile hukukilik kazanmışsa da Anayasanın ilgili maddelerinin ve Anayasa Mahkemesinin daha önce çıkartılan yetki tasarılarını iptal gerekçelerinde Kanun Hükmünde Kararname çıkarma yetkisi ancak "önemli, zorunlu ve ivedi" durumlarda verilebilir denmektedir.

2. Bu açıdan bakıldığında istenen yetki tasarısı ile çıkartılması istenen çok sayıdaki KHK'lerin tamamen uzun vadeli, Devlet teşkilatının yeniden organize ve teşkilatlandırılması-na matuf olduğu görülmektedir. Bu ise Anayasaya tamamen aykırı bir davranıştır.

Doç. Dr. Abdullah Gül

Kayseri

Zeki Ergezen

Bitlis

MUHALEFET ŞERHİMİZDİR

Getirilen Yetki Kanunu ile çok geniş değişiklikler ön görülmektedir, Bakanlıklar yeniden düzenlenmekte yeni kuruluşlar kurulmakta, çok sayıda kanun ve kararname değiştirilmek istenmektedir.

Yetki Kanunları ivedi ve zorunlu hallerde, TBMM dışlanmamak ve yetkilerine tecavüz edilmede kısa sürelerle olmak kaydıyla kullanılmak üzere Anayasamızdaki hükümlere göre çıkarılmak durumları vardır.

Yetki Kanunları Anayasa Mahkemesi ile TBMM arasında adeta bir yetki tartışmasına da zaman zaman sebep olmakta, bu da kamuoyumuzda Anayasa Mahkemesini ve Kararlarının tartışılmasına, Yüce Mahkemenin itibarının zedelenmesine sebep olurken, siyasî iktidar ve

Yüce Meclisimizi de zora sokmaktadır. Zira Anayasa Mahkemesi zaman zaman Anayasamızın açık hükmüne rağmen kararları ile kendini adeta kanun koyucu bir mercie koyarak TBMM'nin yetkilerinin üslenmek gibi veya öyle yorumlanabilecek gibi durumlara düşmektedir. Bu bakımdan da yetki kanunlarına fazla itibar etmemek başvurmamak gereği vardır.

Hükümetlerimizin acil ve ivedi olarak ihtiyaç duydukları kanunların TBMM'nin uygulamadaki iç tüzüğü'nün uygulamalardaki tabii sonucu olarak vaktinde çıkmadığı çıkarılmadığı da bir vakıadır.

Bütün bu tartışmaları ortadan kaldırabilmenin ve Hükümetlere Yetki Kanunu kullanma ihtiyacını ortadan kaldırabilmek için yapılacak olan : TBMM İç Tüzüğü'nün ivedi ve öncelikli bir iş olarak değiştirilmesidir, günün ihtiyaçlarına cevap verecek, Hükümetlerin yetki kanunlarına gitmelerine sebep olan gecikmeleri önleyecek, Demokratik katılımı artıracak şekilde yeni bir TBMM içtüzüğü bu tartışmaları durduracaktır.

Bütün bunların yanında belli düzenlemelerin yapılması için verilen sürenin bitimine çok kısa bir süre kalmış olması bu yetki kanununu gerekli kılmaktadır. Ancak bu yetki kanununda;

1. Memur ve emeklilerimizle ilgili getirilecek yeni düzenlemelerin, Türkiyedeki personel rejiminin toptan, Adaleti sağlayacak, Devlet personeli arasındaki haksızlıkları ve adaletsizlikleri giderecek şekilde olması gerekir.

2. KİT'lerle ilgili arpalıklar olarak bilinen yönetim kurulu üyelikleri ile ilgili meseleyi de çözmesi gerekir.

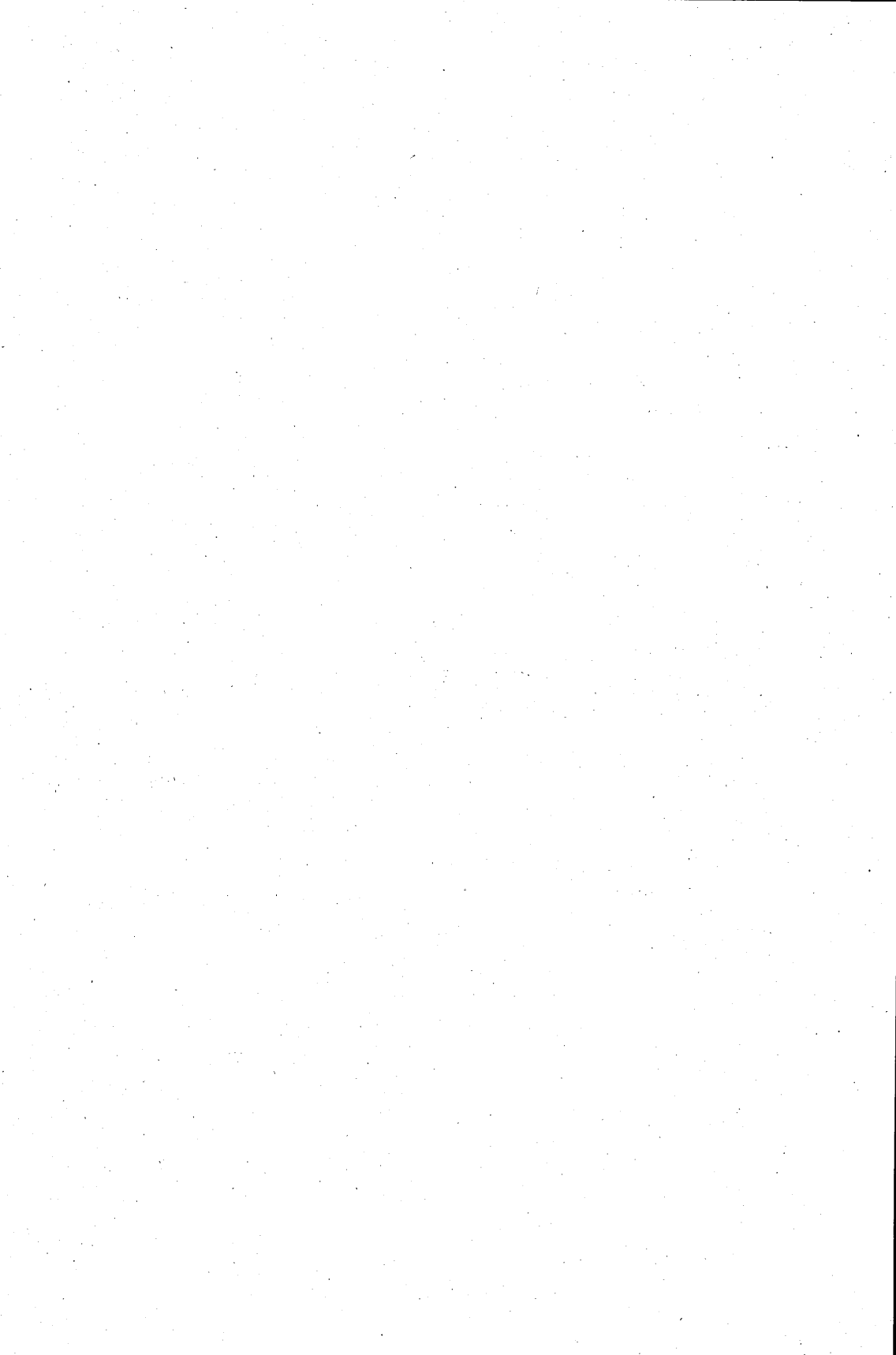
3. Cumhurbaşkanlığı senfoni orkestrası gibi önceliği olmayan bir konunun bu yetki kanununda yeri olmamalıdır.

4. Bayındırlık Bakanlığı, Kültür Bakanlıkları, İnsan Hakları teşkilatı kuruluşlarının ne şekil olacağı hususları meçhul olduğu kadar şüphe çekmektedir.

5. Yeni kurulması ön görülen Güvenlik Müsteşarlığı mevcut gerekçedeki şekliyle yetersizdir. Ülkenin karşı karşıya olduğu bölücülük ve terör ve başka tehlikelere karşı çok önemli hizmetler yapabilecek şekilde ülke içinde ve dışında araştırma, inceleme, kamu oyunu aydınlatma icraat yapma gibi çok yönlü fonksiyon ve yetkilerle donatılmalıdır.

Getirilen tasarıya bu görüşlerle muhalefetimi belirtiyorum.

Muharrem Şemsek
Çorum

HÜKÜMETİN TEKLİF ETTİĞİ METİN

Memurlar ve Diğer Kamu Görevlilerinin Özlük Haklarının Yeniden Düzenlenmesine, Bazı Kamu Kurum ve Kuruluşlarının Teşkilatlanmalarına, 8 . 6 . 1949 Tarihli ve 5434 Sayılı, 19 . 7 . 1972 Tarihli ve 1615 Sayılı, 12 . 3 . 1982 Tarihli ve 2634 Sayılı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına İlişkin Kanun Hükmünde Kararnameler Çıkarılması Amacı ile Yetki Verilmesine Dair Kanun Tasarısı

Amaç

MADDE 1. — Bu Kanunun amacı,

I - A) 14 Temmuz 1965 tarihli ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanununda, 27 Temmuz 1967 tarihli ve 926 sayılı Türk Silahlı Kuvvetleri Personel Kanununda, 4 Kasım 1981 tarihli ve 2547 sayılı yükseköğretim Kanununda, 11 Ekim 1983 tarihli ve 2914 sayılı Yükseköğretim Personel Kanununda, 24 Şubat 1983 tarihli ve 2802 sayılı Hâkimler ve Savcılar Kanununda, 8 Haziran 1949 tarihli ve 5434 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Emekli Sandığı Kanununda, 4 Nisan 1988 tarihli ve 320 sayılı Milli Piyango İdaresi Genel Müdürlüğü Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamede, 27 Haziran 1989 tarihli ve 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamede, değişiklik yapan 9 Nisan 1990 tarihli ve 418 sayılı Memurlar ve Diğer Kamu Görevlileri ile ilgili Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Hükmünde Kararname ile 5 Temmuz 1991 tarihli ve 433 sayılı Kamu Personelinin Özlük Haklarına İlişkin Çeşitli Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin,

B) 10 Ağustos 1993 tarihli ve 511 sayılı Devlet Planlama Teşkilatı Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin, 16 Ağustos 1993 tarihli ve 514 sayılı Kadın ve Sosyal Hizmetler Müsteşarlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin, 20 Ağustos 1993 tarihli ve 516 sayılı Maliye Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında 178 sayılı kanun Hükmünde Kararnamede Değişiklik Yapılmasına İlişkin Kanun Hükmünde Kararnamenin, 23 Ağustos 1993 tarihli ve 518 sayılı Türk Patent Enstitüsü Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin, 26 Ağustos 1993 tarihli ve 519 sayılı Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu Kanununun Bazı Maddelerinin Değiştirilmesine ve Bu Kanuna Bazı Maddeler Eklenmesine Dair Kanun Hükmünde Kararnamenin, 18 Ağustos 1993 tarihli ve 520 sayılı 2992 Sayılı Adalet Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin Değiştirilerek Kabulü Hakkında kanunun Bazı Maddelerinde ve 190 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye Ekli Cetvellerde Değişiklik Yapılmasına İlişkin Kanun Hükmünde Kararnamenin, 7 Eylül 1993 tarihli ve 521 sayılı Gümrük Müsteşarlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin Bazı Hükümlerinin Değiştirilmesine Dair Kanun Hükmünde Kararnamenin, 10 Eylül 1993 tarihli ve 524 sayılı Ceza İnfaz Kurumları ile Tutukevlerinin Kuruluş ve İdaresine Dair Kanun Hükmünde Kararnamenin,

C) 18 Ağustos 1993 tarihli ve 517 sayılı Arsa Ofisi Kanununun Bazı Maddelerinde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin,

Anayasa Mahkemesince iptal edilmeleri ve bu Kanun Hükmünde Kararnamelerle ilgili iptal kararlarında belirtilen altı aylık sürenin dolmasından evvel gerekli düzenlemelerin yapılmasına,

II - 14 Temmuz 1965 tarihli ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu, 8 Haziran 1949 tarihli ve 5434 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Emekli Sandığı Kanunu, 10 Ekim 1984 tarihli ve 3056 sayılı Başbakanlık Teşkilatı Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin Değiştirilerek Kabulü Hakkında

PLAN VE BÜTÇE KOMİSYONUNUN KABUL ETTİĞİ METİN

Memurlar ve Diğer Kamu Görevlilerinin Özlük Haklarının Yeniden Düzenlenmesine, Bazı Kamu Kurum ve Kuruluşlarının Teşkilatlanmalarına, 8.6.1949 Tarihli ve 5434 Sayılı, 19.7.1972 Tarihli ve 1615 Sayılı, 12.3.1982 Tarihli ve 2634 Sayılı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına İlişkin Kanun Hükmünde Kararnameler Çıkarılması Amacı ile Yetki Verilmesine Dair Kanun Tasarısı

Amaç

MADDE 1. – Bu Kanunun amacı,

I. – A) 14 Temmuz 1965 tarihli ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanununda, 27 Temmuz 1967 tarihli ve 926 sayılı Türk Silahlı Kuvvetleri Personel Kanununda, 4 Kasım 1981 tarihli ve 2547 sayılı Yükseköğretim Kanununda, 11 Ekim 1983 tarihli ve 2914 sayılı Yükseköğretim Personel Kanununda, 24 Şubat 1983 tarihli ve 2802 sayılı Hâkimler ve Savcılar Kanununda, 8 Haziran 1949 tarihli ve 5434 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Emekli Sandığı Kanununda, 4 Nisan 1988 tarihli ve 320 sayılı Millî Piyango İdaresi Genel Müdürlüğü Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamede, 27 Haziran 1989 tarihli ve 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamede, değişiklik yapan 9 Nisan 1990 tarihli ve 418 sayılı Memurlar ve Diğer Kamu Görevlileri ile İlgili Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Hükmünde Kararname ile 5 Temmuz 1991 tarihli ve 433 sayılı Kamu Personelinin Özlük Haklarına İlişkin Çeşitli Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin,

B) 10 Ağustos 1993 tarihli ve 511 sayılı Devlet Planlama Teşkilatı Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin, 16 Ağustos 1993 tarihli ve 514 sayılı Kadın ve Sosyal Hizmetler Müsteşarlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin, 20 Ağustos 1993 tarihli ve 516 sayılı Maliye Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında 178 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamede Değişiklik Yapılmasına İlişkin Kanun Hükmünde Kararnamenin, 23 Ağustos 1993 tarihli ve 518 sayılı Türk Patent Enstitüsü Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin, 26 Ağustos 1993 tarihli ve 519 sayılı Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu Kanununun Bazı Maddelerinin Değiştirilmesine ve Bu Kanuna Bazı Maddeler Eklenmesine Dair Kanun Hükmünde Kararnamenin, 18 Ağustos 1993 tarihli ve 520 sayılı, 2992 sayılı Adalet Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin Değiştirilerek Kabulü Hakkında Kanunun Bazı Maddelerinde ve 190 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye Ekli Cetvellerde Değişiklik Yapılmasına İlişkin Kanun Hükmünde Kararnamenin, 7 Eylül 1993 tarihli ve 521 sayılı Gümrük Müsteşarlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin Bazı Hükümlerinin Değiştirilmesine Dair Kanun Hükmünde Kararnamenin, 10 Eylül 1993 tarihli ve 524 sayılı Ceza İnfaz Kurumları ile Tutukevlerinin Kuruluş ve İdaresine Dair Kanun Hükmünde Kararnamenin,

C) 18 Ağustos 1993 tarihli ve 517 sayılı Arsa Ofisi Kanununun Bazı Maddelerinde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin,

Anayasa Mahkemesince iptal edilmeleri ve bu Kanun Hükmünde Kararnamelerle ilgili iptal kararlarında belirtilen altı aylık sürenin dolmasından evvel gerekli düzenlemelerin yapılmasına,

II. – 14 Temmuz 1965 tarihli ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu, 8 Haziran 1949 tarihli ve 5434 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Emekli Sandığı Kanunu, 10 Ekim 1984 tarihli ve 3056 sayılı Başbakanlık Teşkilatı Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin Değiştirilerek Kabulü Hak-

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

Kanun, 13 Aralık 1983 tarihli ve 190 sayılı Genel Kadro ve Usulü Hakkında Kanun Hükmünde Kararname, 8 Haziran 1984 tarihli ve 233 sayılı Kamu İktisadî Teşebbüsleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname, 22 Ocak 1990 tarihli ve 399 sayılı Kamu İktisadî Teşebbüsleri Personel Rejiminin Düzenlenmesi ve 233 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin Bazı Maddelerinin Yürürlükten Kaldırılmasına Dair Kanun Hükmünde Kararname, 19 Temmuz 1972 tarihli ve 1615 sayılı Gümrük Kanunu ve 12 Mart 1982 tarihli ve 2634 sayılı Turizmi Teşvik Kanununda gerekli değişikliklerin yapılmasına ve yeni hükümler eklenmesine veya mevcut hükümlerden gerekli görülenlerin yürürlükten kaldırılmasına,

III - 13 Aralık 1983 tarihli ve 180 sayılı Bayındırlık ve İskân Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamede, 24 Ocak 1989 tarihli ve 354 sayılı Kültür Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamede, 9 Ağustos 1991 tarihli ve 443 sayılı Çevre Bakanlığının Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamede, 13 Haziran 1945 tarihli ve 4759 sayılı İller Bankası Kanununda, 11 Şubat 1950 tarihli ve 5539 sayılı Karayolları Genel Müdürlüğü Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanunda, 18 Aralık 1953 tarihli ve 6200 sayılı Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğü Teşkilat ve Vazifeleri Hakkında Kanunda, 29 Mart 1984 tarihli ve 2992 sayılı Adalet Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunda, 31 Ekim 1985 tarihli ve 3234 sayılı Orman Genel Müdürlüğü Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin Değiştirilerek Kabulü Hakkında Kanun ile 21 Mayıs 1992 tarihli ve 3800 sayılı Orman Bakanlığının Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanunda gerekli değişikliklerin yapılmasına ve yeni hükümler eklenmesine, Devlet Tiyatroları Genel Müdürlüğü ve Devlet Opera ve Balesi Genel Müdürlüğü ile Cumhurbaşkanlığı Senfoni Orkestrasının yeniden teşkilatlanmasına, Türkiye Otoyolları Kurumu'nun kurulmasına, Turizm Sektöründeki meslek kuruluşlarının teşkilatlanmasına,

IV - Hazine ve Dış Ticaret Müsteşarlığının kaldırılarak Hazine Müsteşarlığı ile Dış Ticaret Müsteşarlığının kurulması ile bunların teşkilat, görev ve yetkilerinin belirlenmesine,

V - Kamu Güvenliği Müsteşarlığı ile İnsan Hakları Teşkilatının kurulmasına, kuruluş, görev ve yetkilerinin belirlenmesine,

İlişkin olarak aşağıdaki maddelerle çizilen çerçeve dahilinde, kamu hizmetlerinin düzenli, süratli, etkin ve verimli bir şekilde yürütülmesini sağlamak için; yukarıda belirtilen kamu kurum ve kuruluşlarının personelinin tabi oldukları personel rejimine ilişkin düzenlemeler ile bunların teşkilat yapılarında, görev ve yetkilerinde değişiklikler yapılması ve yeni kamu kurum ve kuruluşlarının kurulması, görev ve yetkilerinin belirlenmesi; ekonomik istikrarın sağlanması, arsa ofisi konusunda; arsaların aşırı fiyat artışlarını önlemek için tanzim alış ve satış yapma, konut, sanayi, eğitim, sağlık ve turizm yatırımları ve kamu tesisleri için arazi ve arsa temini amacıyla gerekli düzenlemelerde bulunmak üzere Bakanlar Kuruluna Kanun Hükmünde Kararname çıkarma yetkisi vermektedir.

Kapsam

MADDE 2. — Bu Kanuna göre çıkarılacak Kanun Hükmünde Kararnameler;

I - Dayandıkları 12 Ekim 1988 tarihli ve 3479 sayılı, 6 Haziran 1991 tarihli ve 3755 sayılı ve 24 Haziran 1993 tarihli ve 3911 sayılı Kanunların Anayasa Mahkemesince iptal edilmiş olmaları üzerine çeşitli Kanun ya da Kanun hükmünde Kararnamelerde değişiklikler yapan Kanun Hükmünde Kararnamelerden; iptallerine karar verilen ve bu sebeple meydana gelen hukuki boşluğun kamu yararını olumsuz yönde etkileyecek nitelikte olması sebebiyle gerekli görülecek yeni düzenlemelerin yapılması için iptal kararlarının Resmi Gazete'de yayımlanmasından başlayarak altı ay sonra yürürlüğe girmeleri uygun görülen;

(Plan ve Bütçe Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

kında Kanun, 13 Aralık 1983 tarihli ve 190 sayılı Genel Kadro ve Usulü Hakkında Kanun Hükmünde Kararname, 8 Haziran 1984 tarihli ve 233 sayılı Kamu İktisadî Teşebbüsleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname, 22 Ocak 1990 tarihli ve 399 sayılı Kamu İktisadî Teşebbüsleri Personel Rejiminin Düzenlenmesi ve 233 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin Bazı Maddelerinin Yürürlükten Kaldırılmasına Dair Kanun Hükmünde Kararname, 19 Temmuz 1972 tarihli ve 1615 sayılı Gümrük Kanunu ve 12 Mart 1982 tarihli ve 2634 sayılı Turizmi Teşvik Kanununda gerekli değişikliklerin yapılmasına ve yeni hükümler eklenmesine veya mevcut hükümlerden gerekli görülenlerin yürürlükten kaldırılmasına,

III. – 13 Aralık 1983 tarihli ve 180 sayılı Bayındırlık ve İskân Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamede, 24 Ocak 1989 tarihli ve 354 sayılı Kültür Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamede, 9 Ağustos 1991 tarihli ve 443 sayılı Çevre Bakanlığının Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamede, 13 Haziran 1945 tarihli ve 4759 sayılı İller Bankası Kanununda, 11 Şubat 1950 tarihli ve 5539 sayılı Karayolları Genel Müdürlüğü Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanunda, 18 Aralık 1953 tarihli ve 6200 sayılı Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğü Teşkilat ve Vazifeleri Hakkında Kanunda, 29 Mart 1984 tarihli ve 2992 sayılı Adalet Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunda, 31 Ekim 1985 tarihli ve 3234 sayılı Orman Genel Müdürlüğü Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin Değiştirilerek Kabulü Hakkında Kanun ile 21 Mayıs 1992 tarihli ve 3800 sayılı Orman Bakanlığının Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanunda gerekli değişikliklerin yapılmasına ve yeni hükümler eklenmesine, Devlet Tiyatroları Genel Müdürlüğü ve Devlet Opera ve Balesi Genel Müdürlüğü ile Cumhurbaşkanlığı Senfoni Orkestrası ve Devlet Senfoni Orkestralarının teşkilatlanmasına, Türkiye Otoyolları Kurumunun kurulmasına, Kapadokya koruma ve geliştirme teşkilatının kurulmasına, kuruluş, görev ve yetkilerinin belirlenmesine, turizm sektöründeki meslek kuruluşlarının teşkilatlanmasına, 222 sayılı İlköğretim ve Eğitim Kanunu, 1739 sayılı Millî Eğitim Temel Kanunu ile 625 sayılı Özel Öğretim Kurumları Kanununda gerekli değişikliklerin yapılmasına ve yeni hükümler eklenmesine veya mevcut hükümlerden gerekli görülenlerin yürürlükten kaldırılmasına;

IV. – Hazine ve Dış Ticaret Müsteşarlığının kaldırılarak Hazine Müsteşarlığı ile Dış Ticaret Müsteşarlığının kurulması ile bunların teşkilat, görev ve yetkilerinin belirlenmesine,

V. – Kamu Güvenliği Müsteşarlığı ile İnsan Hakları Teşkilatının kurulmasına, kuruluş, görev ve yetkilerinin belirlenmesine,

İlişkin olarak aşağıdaki maddelerle çizilen çerçeve dahilinde, kamu hizmetlerinin düzenli, süratli, etkin ve verimli bir şekilde yürütülmesini sağlamak için; yukarıda belirtilen kamu kurum ve kuruluşlarının personelinin tabi oldukları personel rejimine ilişkin düzenlemeler ile bunların teşkilat yapılarında, görev ve yetkilerinde değişiklikler yapılması ve yeni kamu kurum ve kuruluşlarının kurulması, görev ve yetkilerinin belirlenmesi; ekonomik istikrarın sağlanması, arsa ofisi konusunda; arsaların aşırı fiyat artışlarını önlemek için tanzim alışı ve satış yapma, konut, sanayi, eğitim, sağlık ve turizm yatırımları ve kamu tesisleri için arazi ve arsa temini amacıyla gerekli düzenlemelerde bulunmak üzere Bakanlar Kuruluna Kanun Hükmünde Kararname çıkarma yetkisi vermektedir.

Kapsam

MADDE 2. – Bu Kanuna göre çıkarılacak Kanun Hükmünde Kararnameler; (Cumhurbaşkanlığı Genel Sekreterliği ve TBMM Genel Sekreterliği Teşkilatı Kanunları ile, diğer kanunların bu teşkilatlarla ilgili hükümleri hariç)

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

A) 9 Nisan 1991 tarihli ve 418 sayılı, 5 Temmuz 1991 tarihli ve 433 sayılı Kanun Hükümünde Kararnamelerle değiştirilen; 14 Temmuz 1965 tarihli ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 36, 43, 72, 79, 164, 178, 202, ek 26, bu Kanuna 418 sayılı Kanun Hükümünde Kararname ile eklenen ek 31, Ek Geçici 16 ncı maddeleri ile bu Kanuna ekli I ve II sayılı ek gösterge cetvellerinde, 27 Temmuz 1967 tarihli ve 926 sayılı Türk Silahlı Kuvvetleri Personel Kanununun 146 ve Ek 18 inci maddeleri ile bu Kanuna ekli I, III ve IV sayılı Ek Gösterge Cetvellerinde, 4 Kasım 1981 tarihli ve 2547 sayılı yükseköğretim Kanununun 33, 39 ve 40 ıncı maddelerinde, 11 Ekim 1983 tarihli ve 2914 sayılı Yükseköğretim Personel Kanununun 5, 11, 12 ve 14 üncü maddeleri ile bu Kanuna ekli Ek gösterge cetvelinde, 24 Şubat 1983 tarihli ve 2802 sayılı Hâkimler ve Savcılar Kanununun 103 üncü maddesiyle bu Kanuna ekli I sayılı Ek gösterge cetvelinde, 8 Haziran 1949 tarihli ve 5434 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Emekli Sandığı Kanununun 14 üncü maddesi ile ek 48 inci maddesinde, 4 Nisan 1988 tarihli ve 320 sayılı Milli Piyango İdaresi Genel Müdürlüğü Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanun Hükümünde Kararnamenin 47 nci maddesinde, 27 Haziran 1989 tarihli ve 375 sayılı kanun Hükümünde Kararnamenin 1, 2 ve geçici 1 inci maddeleri ile 9 Nisan 1990 tarihli ve 418 sayılı Kanun Hükümünde Kararnamenin 36, 40, 43 ve geçici 2 nci ve 5 Temmuz 1991 tarihli ve 433 sayılı Kanun Hükümünde Kararnamenin geçici 1 ve 2 nci maddelerinde,

B) a) 10 Ağustos 1993 tarihli ve 511 sayılı Kanun Hükümünde Kararname ile yeniden teşkilatlanan Devlet Planlama Teşkilatının; 16 Ağustos 1993 tarihli ve 514 sayılı Kanun Hükümünde Kararname ile kurulan Kadın ve Sosyal Hizmetler Müsteşarlığının; 10 Eylül 1993 tarihli ve 524 sayılı Kanun Hükümünde Kararname ile yeniden kurulan Ceza İnfaz Kurumları ile Tutukevlerinin; 23 Ağustos 1993 tarihli ve 518 sayılı Kanun Hükümünde Kararname ile kurulan Türk Patent Enstitüsünün yeniden teşkilatlanmalarına, kuruluş, görev ve yetkilerinin belirlenmesine,

b) 20.8.1993 tarihli ve 516 sayılı Kanun Hükümünde Kararname ile değiştirilen Maliye Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında 13 Aralık 1983 tarihli ve 178 sayılı Kanun Hükümünde Kararnamenin, 2, 9, 10, 11, 12, 13, 20, 24, 25, 29, 34, 35/A, 37 ve 43 üncü maddeleri ile bu Kanun Hükümünde Kararnameye ekli 1, 2 ve 3 sayılı cetvel ve 516 sayılı Kanun Hükümünde Kararnamenin 15 inci maddesiyle eklenen ek 1, ek 2, ek 3, ek 4, ek 5, ek 6, ek 7, ek 8, ek 9, ek 10, ek 11, ek 12, ek 13, ek 14, ek 15, ek 16, ek 17, ek 18, ek 19, ek 20, ek 21, ek 22, ek 23, ek 24 ve ek 25 inci maddeleri ve 516 sayılı Kanun Hükümünde Kararnamenin 16 ncı maddesine; 7 Eylül 1993 tarihli ve 521 sayılı Kanun Hükümünde Kararname ile değiştirilen Gümrük Müsteşarlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında 2 Temmuz 1993 tarihli ve 485 sayılı Kanun Hükümünde Kararnamenin 2, 6, 8, 9, 12, 20, 22, 28 ve 29 uncu maddeleri ve bu Kanun Hükümünde Kararnameye ekli 1 sayılı cetvel ve 521 sayılı Kanun Hükümünde Kararname ile eklenen ek 1 ve ek 2 nci maddeleri ile geçici 7 nci maddesine; 26 Ağustos 1993 tarihli ve 519 sayılı Kanun Hükümünde Kararname ile değiştirilen 11 Ağustos 1983 tarihli ve 2876 sayılı Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu Kanununun 4, 5, 8, 9, 10, 12, 13, 15, 16, 25, 43, 61, 80, 90, 91, 92, 97 nci maddeleri ve 519 sayılı Kanun Hükümünde Kararname ile eklenen ek 1 inci maddesine, 18 Ağustos 1993 tarihli ve 520 sayılı Kanun Hükümünde Kararname ile değiştirilen 29 Mart 1984 tarihli ve 2992 sayılı Adalet Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükümünde Kararnamenin Değiştirilerek Kabulü Hakkında Kanunun 8, 9, 10, 13/A, 13/B maddeleri ve bu Kanuna ekli 1 sayılı Cetvel ile 520 sayılı Kanun Hükümünde Kararname ile eklenen ek 3 üncü madde ve 520 sayılı Kanun Hükümünde Kararnamenin 5 inci maddesine,

(Plan ve Bütçe Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

I. – Dayandıkları 12 Ekim 1988 tarihli ve 3479 sayılı, 6 Haziran 1991 tarihli ve 3755 sayılı ve 24 Haziran 1993 tarihli ve 3911 sayılı kanunların Anayasa Mahkemesince iptal edilmiş olmaları üzerine çeşitli kanun ya da kanun hükmünde kararnamelerde değişiklikler yapan kanun hükmünde kararnamelerden; iptallerine karar verilen ve bu sebeple meydana gelen hukukî boşluğun kamu yararını olumsuz yönde etkileyecek nitelikte olması sebebiyle gerekli görülecek yeni düzenlemelerin yapılması için iptal kararlarının Resmî Gazete’de yayınlanmasından başlayarak altı ay sonra yürürlüğe girmeleri uygun görülen,

A) 9 Nisan 1991 tarihli ve 418 sayılı, 5 Temmuz 1991 tarihli ve 433 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamelerle değiştirilen; 14 Temmuz 1965 tarihli ve 657 sayılı, Devlet Memurları Kanununun 36, 43, 64, 72, 79, 164, 178, 202, ek 26, bu Kanuna 418 sayılı Kanun Hükmünde Kararnama ile eklenen ek 31, Ek Geçici 16 ncı maddeleri ile bu Kanuna ekli I ve II sayılı ek gösterge cetvellerinde, 27 Temmuz 1967 tarihli ve 926 sayılı Türk Silahlı Kuvvetleri Personel Kanununun 146 ve ek 18 inci maddeleri ile bu Kanuna ekli I, III ve IV sayılı ek gösterge cetvellerinde, 4 kasım 1981 tarihli ve 2547 sayılı Yükseköğretim Kanununun, 33, 39 ve 40 ncı maddelerinde, 11 Ekim 1983 tarihli ve 2914 sayılı Yükseköğretim Personel Kanununun 5, 11, 12 ve 14 üncü maddeleri ile bu Kanuna ekli ek gösterge cetvelinde, 24 Şubat 1983 tarihli ve 2802 sayılı Hâkimler ve Savcılar Kanununun 103 üncü maddesiyle bu Kanuna ekli I sayılı ek gösterge cetvelinde, 8 Haziran 1949 tarihli ve 5434 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Emekli Sandığı Kanununun 14 üncü maddesi ile ek 48 inci maddesinde, 4 Nisan 1988 tarihli ve 320 sayılı Millî Piyango İdaresi Genel Müdürlüğü Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 47 nci maddesinde, 27 Haziran 1989 tarihli ve 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 1, 2 ve geçici 1 inci maddeleri ile 9 Nisan 1990 tarihli ve 418 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 36, 40, 43 ve geçici 2 nci ve 5 Temmuz 1991 tarihli ve 433 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin geçici 1 ve 2 nci maddelerinde,

B) a) 10 Ağustos 1993 tarihli ve 511 sayılı Kanun Hükmünde Kararnama ile yeniden teşkilatlanan Devlet Planlama Teşkilatının; 16 Ağustos 1993 tarihli ve 514 sayılı Kanun Hükmünde Kararnama ile kurulan Kadın ve Sosyal Hizmetler Müsteşarlığının; 10 Eylül 1993 tarihli ve 524 sayılı Kanun Hükmünde Kararnama ile yeniden kurulan Ceza İnfaz Kurumları ile Tutukevlerinin; 23 Ağustos 1993 tarihli ve 518 sayılı Kanun Hükmünde Kararnama ile kurulan Türk Patent Enstitüsünün yeniden teşkilatlanmalarına, kuruluş, görev ve yetkilerinin belirlenmesine,

b) 20.8.1993 tarihli ve 516 sayılı Kanun Hükmünde Kararnama ile değiştirilen Maliye Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında 13 Aralık 1983 tarihli ve 178 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin, 2, 9, 10, 11, 12, 13, 20, 24, 25, 29, 34, 35/A, 37 ve 43 üncü maddeleri ile bu Kanun Hükmünde Kararnameye ekli 1, 2 ve 3 sayılı cetveller ve 516 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 15 inci maddesiyle eklenen ek 1, ek 2, ek 3, ek 4, ek 5, ek 6, ek 7, ek 8, ek 9, ek 10, ek 11, ek 12, ek 13, ek 14, ek 15, ek 16, ek 17, ek 18, ek 19, ek 20, ek 21, ek 22, ek 23, ek 24 ve ek 25 inci maddeleri ve 516 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 16 ncı maddesine; 7 Eylül 1993 tarihli ve 521 sayılı Kanun Hükmünde Kararnama ile değiştirilen Gümrük Müsteşarlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında 2 Temmuz 1993 tarihli ve 485 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 2, 6, 8, 9, 12, 20, 22, 28 ve 29 uncu maddeleri ve bu Kanun Hükmünde Kararnameye ekli I sayılı cetvel ve 521 sayılı Kanun Hükmünde Kararnama ile eklenen ek 1 ve ek 2 nci maddeleri ile geçici 7 nci maddesine; 26 Ağustos 1993 tarihli ve 519 sayılı Kanun Hükmünde Kararnama ile değiştirilen 11 Ağustos 1983 tarihli ve 2876 sayılı Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu Kanununun 4, 5, 8, 9, 10, 12, 13, 15, 16, 25, 43, 61, 80, 90, 91, 92, 97 nci maddeleri ve 519

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

İlişkin olarak bu maddenin I numaralı bendinin (B) alt bendinin (a) paragrafında belirtilen kurumların yeniden teşkilatlanmaları ile ilgili düzenlemelerle (b) paragrafında belirtilen kurumların teşkilatlanmaları ile ilgili değişikliklerin 27 Eylül 1984 tarihli ve 3046 sayılı Kanun hükümleri çerçevesinde yapılması kaydıyla,

C) 18 Ağustos 1993 tarihli ve 517 sayılı Kanun Hükmünde Kararname ile değiştirilen 29 Nisan 1969 tarihli ve 1164 sayılı Arsa Ofisi Kanununun 1, 2, 5, 6, 9, 10 ve 16 ncı maddeleri ile bu Kanuna 517 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 8 inci maddesiyle eklenen Ek 1, Ek 2 ve Ek 3 üncü maddeleri, aynı Kanun Hükmünde Kararnamenin 9 ve 10 uncu maddelerinde;

II - 14 Temmuz 1965 tarihli ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 4, 44, 59, 60 ve 91 inci maddeleri ile "Zam ve Tazminatlar" başlıklı Ek Maddesi ve bu Kanuna ekli IV sayılı Makam Tazminatı cetvelinde, 8 Haziran 1949 tarihli ve 5434 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Emekli Sandığı Kanununun 39 ve 40 ncü maddeleri ile Ek 20 ve Ek 70 inci maddelerinde, 10 Ekim 1984 tarihli ve 3056 sayılı Başbakanlık Teşkilatı Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin Değiştirilerek Kabulü Hakkında Kanununun 20 nci maddesinde, 13 Aralık 1983 tarihli ve 190 sayılı Genel Kadro ve Usulü Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 5, 8, 9 ve 11 inci maddelerinde, bu Kanunla yeni ve/veya yeniden kurulması veya mevcut teşkilat yapılarında değişiklik yapılması öngörülen kurum ve kuruluşlarla sınırlı olmak üzere aynı Kanun Hükmünde Kararnameye ekli cetvellerde ve kadro ihdas ve iptalinde, 8 Haziran 1984 tarihli ve 233 sayılı kamu İktisadî Teşebbüsleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 6, 7, 8, 9, 24, 25 ve 28 inci maddelerinde, 22 Ocak 1990 tarihli ve 399 sayılı Kamu İktisadî Teşebbüsleri Personel Rejiminin Düzenlenmesi ve 233 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin Bazı Maddelerinin Yürürlükten Kaldırılmasına Dair Kanun Hükmünde Kararnamenin 4 ve 9 uncu maddelerinde, 19 Temmuz 1972 tarihli ve 1615 sayılı Gümrük Kanununun 1 inci maddesinin 4 numaralı fıkrası, 12 nci maddenin 1/a bendi, 51 ve 52 nci maddeleri ile 119 uncu maddesinin 13 numaralı bendinde, 12 Mart 1982 tarihli ve 2634 sayılı Turizmi Teşvik Kanununun 26, 27, 28 ve 29 uncu maddelerinde,

III - 13 Aralık 1983 tarihli ve 180 sayılı Bayındırlık ve İskân Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin, gerektiğinde yeni hükümlerin eklenmesi dahil 2, 3, 7, 8, 9 uncu maddeleriyle 19 Kasım 1986 tarihli ve 3322 sayılı Kanunla kaldırılan 10 uncu madde ve 11, 12, 13, 15, 17, 20, 21, 25, 26, 27, 30 ve 32 nci maddelerinde, 24 Ocak 1989 tarihli ve 354 sayılı Kültür Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 2, 4, 8, 9, 10, 11, 11/A, 13, 15, 18, 19, 23, 24, 26, 29, 30 ve 39 uncu maddelerinde, 9 Ağustos 1991 tarihli ve 443 sayılı Çevre Bakanlığının Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 1, 2, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 17, 27, 28, 30, 31, 33, 34, 35 ve 36 ncü maddelerinde, 13 Haziran 1945 tarihli ve 4759 sayılı iller Bankası Kanununun 2, 3, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 19 ve 22 nci maddeleri ile geçici 15 inci maddesinde, 11 Şubat 1950 tarihli ve 5539 sayılı Karayolları Genel Müdürlüğü Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanununun 2, 4, 13, 15, 19, 29, 31, 32 ve 33 üncü maddelerinde, 18 Aralık 1953 tarihli ve 6200 sayılı Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğü Teşkilat ve Vazifeleri Hakkında Kanunun gerektiğinde yeni hükümlerin eklenmesi dahil 2, 6, 32, 49, 51 ve 55 inci maddelerinde, 29 Mart 1984 tarihli ve 2992 sayılı adalet Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanununun 4, 8, 11, 13/A, 15, 17, 21, 26, 36, Ek 3 üncü maddeleri ile bu Kanuna ekli I sayılı Cetvelde, ayrıca bu Bakanlık bünyesinde yardımcı birim olarak Sağlık İşleri Dairesi ve Bilişim Dairesi başkanlıkları ile tutuklu ve hükümlülerle tüm yargı mensuplarının sağlık hizmetlerinin yürütülmesi amacıyla yataklı ve yataksız tedavi kurumlarının kurulmasında, 31 Ekim 1985 tarihli ve 3234 sayılı orman Genel Müdürlüğü Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararna-

(Plan ve Bütçe Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

sayılı Kanun Hükmünde Kararname ile eklenen ek 1 inci maddesine, 18 Ağustos 1993 tarihli ve 520 sayılı Kanun Hükmünde Kararname ile değiştirilen 29 Mart 1984 tarihli ve 2992 sayılı Adalet Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin Değiştirilerek Kabulü Hakkında Kanunun 8, 9, 10, 13/A, 13/B maddeleri ile bu Kanuna ekli 1 sayılı cetvel ile 520 sayılı Kanun Hükmünde Kararname ile eklenen ek 3 üncü madde ve 520 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 5 inci maddesinde

C) 18 Ağustos 1993 tarihli ve 517 sayılı Kanun Hükmünde Kararname ile değiştirilen 29 Nisan 1969 tarihli ve 1164 sayılı Arsa Ofisi Kanununun 1, 2, 5, 6, 9, 10 ve 16 ncı maddeleri ile bu Kanuna 517 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 8 inci maddesiyle eklenen ek 1, ek 2 ve ek 3 üncü maddeleri, aynı Kanun Hükmünde Kararnamenin 8 inci maddesiyle eklenen Ek 1, ek 2 ve ek 3 üncü maddeleri, aynı Kanun Hükmünde Kararnamenin 9 ve 10 uncu maddelerinde;

II. – 14 Temmuz 1965 tarihli ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 4, 44, 59, 60 ve 91 inci maddeleri ile "Zam ve Tazminatlar" başlıklı ek maddesi ve bu Kanuna ekli IV sayılı Makam Tazminatı Cetvelinde, 8 Haziran 1949 tarihli ve 5434 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Emekli Sandığı Kanununun 39 ve 40 inci maddeleri ile ek 20 ve ek 70 inci maddelerinde, 10 Ekim 1984 tarihli ve 3056 sayılı Başbakanlık Teşkilatı Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin Değiştirilerek Kabulü Hakkında Kanunun 20 nci maddesinde, 13 Aralık 1983 tarihli ve 190 sayılı Genel Kadro ve Usulü Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 5, 8, 9 ve 11 inci maddelerinde, bu Kanunla yeni ve/veya yeniden kurulması veya mevcut teşkilat yapılarında değişiklik yapılması öngörülen kurum ve kuruluşlarla sınırlı olmak üzere aynı Kanun Hükmünde Kararnameye ekli cetvellerde ve kadro ihdas ve iptalinde, 8 Haziran 1984 tarihli ve 233 sayılı Kamu İktisadî Teşebbüsleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 6, 7, 8, 9, 24, 25 ve 28 inci maddelerinde, 22 Ocak 1990 tarihli ve 399 sayılı Kamu İktisadî Teşebbüsleri Personel Rejiminin Düzenlenmesi ve 233 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin Bazı Maddelerinin Yürürlükten Kaldırılmasına Dair Kanun Hükmünde Kararnamenin 4 ve 9 uncu maddelerinde, 19 Temmuz 1972 tarihli ve 1615 sayılı Gümrük Kanununun 1 inci maddesinin 4 numaralı fıkrası, 12 nci maddenin 1/a bendi, 51 ve 52 nci maddeleri ile 119 uncu maddesinin 13 numaralı bendinde, 12 Mart 1982 tarihli ve 2634 sayılı Turizmi Teşvik Kanununun 26, 27, 28 ve 29 uncu maddelerinde,

III. – 13 Aralık 1983 tarihli ve 180 sayılı Bayındırlık ve İskân Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin, gerektiğinde yeni hükümlerin eklenmesi dahil, 2, 3, 7, 8, 9 uncu maddeleriyle 19 Kasım 1986 tarihli ve 3322 sayılı Kanunla kaldırılan 10 uncu madde ve 11, 12, 13, 15, 17, 20, 21, 25, 26, 27, 30 ve 32 nci maddelerinde, 24 Ocak 1989 tarihli ve 354 sayılı Kültür Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 2, 4, 8, 9, 10, 11, 11/A, 13, 15, 18, 19, 23, 24, 26, 29, 30 ve 39 uncu maddelerinde, 9 Ağustos 1991 tarihli ve 443 sayılı Çevre Bakanlığının Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 1, 2, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 17, 27, 28, 30, 31, 33, 34, 35 ve 36 ncı maddelerinde ve bu Kanun Hükmünde Kararnameye ekli 1 sayılı cetvelde, 13 Haziran 1945 tarihli ve 4759 sayılı İller Bankası Kanununun 2, 3, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 19 ve 22 nci maddeleri ile geçici 15 inci maddesinde, 11 Şubat 1950 tarihli ve 5539 sayılı Karayolları Genel Müdürlüğü Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanunun 2, 4, 13, 15, 19, 29, 31, 32 ve 33 üncü maddelerinde, 18 Aralık 1953 tarihli ve 6200 sayılı Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğü Teşkilat ve Vazifeleri Hakkında Kanunun gerektiğinde yeni hükümlerin eklenmesi dahil 2, 6, 32, 49, 51 ve 55 inci maddelerinde, 29 Mart 1984 tarihli ve 2992 sayılı Adalet Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunun 4, 8, 11,

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

menin Değiştirilerek Kabulü Hakkında Kanununun 6, 8, 9, 24, 25, 30, 34, 36 ve 37 nci maddelerinde, 21 Mayıs 1992 tarihli ve 3800 sayılı Orman Bakanlığının Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanununun 2, 9, 10, 11 ve 25 inci maddelerinde, Devlet Tiyatroları Genel Müdürlüğü, Devlet Opera ve Balesi Genel Müdürlüğü ve Cumhurbaşkanlığı Senfoni Orkestrasının yeniden kurulmasına, bunların kuruluş, görev ve yetkilerinin, teşkilat ve kadrolarının; organlarının kuruluş görev ve yetkilerinin tespitine; Devlet Tiyatro, Opera ve Balesi stajyerleri, sahne uygulaticıları (Uzman memurlar), sanat uygulaticıları (uygulatıcı uzman memurlar) ve sanatkâr memurları ile Cumhurbaşkanlığı Senfoni Orkestrasının teknik kuruluşuna dahil üyelerinin; ayrıca, bunlardan yönetici kadroya geçenlerin malî ve sosyal haklarının belirlenmesinde, Karayolları Genel Müdürlüğünce tespit edilmiş ve/veya tespit edilecek otoyolu ağı üzerinde otoyollarının ve bağlantılarının planlanması, finansmanı, yapımı, bakımı ve işletilmesi ile görevli kamu tüzelkişiliğine sahip, özel hukuk hükümlerine tabi, Türkiye Otoyolları Kurumunun kurulmasında, görev ve yetkileri ile personel rejiminin belirlenmesinde, Turizm sektörünün meslek kuruluşlarının teşkilatlanmasına ilişkin olarak; Türkiye Turistik Otelciler ve İşletmeciler Birliği, Deniz Turizmi Birliği, Türkiye Rehberler Birliği ve Seyahat Acentaları ve Seyahat Acentaları Birliğinin kurulmasına, bunların görev ve yetkilerinin belirlenmesinde, organlarının oluşması, çalışma usul ve esasları ile denetim biçimlerinde,

VI. – Uluslararası ticarî ilişkilerin çeşitlenmesi ve bu ilişkileri düzenleyen değişik nitelikli uluslararası anlaşmalara taraf olunması, dış ticaret hedeflerine ulaşmanın ekonomik açıdan büyük önem kazanması ekonomideki gelişmelere paralel olarak Devletçe oluşturulması gereken malî politikaların uygulanma alanlarının genişlemesi, dış ticaret, ve malî politikalar konusunda alınacak kararların süratli uygulamaya konulması ve ekonomik istikrarın sağlanması amacıyla; bazı hükümleri Anayasa Mahkemesince iptal edilen 508 sayılı Kanun Hükmünde Kararname ile değiştirilen 16 nisan 1986 tarihli ve 3274 sayılı Kanunla kurulan Hazine ve Dış Ticaret Müsteşarlığının kaldırılarak; Hazine Müsteşarlığı ve Dış Ticaret Müsteşarlığının kurulmasına ve bunların teşkilat, görev ve yetkilerinin 27 Eylül 1984 tarihli ve 3046 sayılı Kanun hükümleri çerçevesinde düzenlenmesine, kaldırılan Hazine ve Dış Ticaret Müsteşarlığına ait kadro ve personelin, taşıt, menkul gayrimenkul araç, gereç, malzeme ve demirbaşların Hazine Müsteşarlığı ile Dış Ticaret Müsteşarlığı arasında dağıtım ve devir esaslarının belirlenmesinde,

IV. – Ülkeye yönelik iç ve dış tehdidin değerlendirilmesi, bunlara karşı istihbaratın yönlendirilmesi, tedbirler stratejisinin saptanması ve bu meyanda savunma, ekonomik, dışişleri ve istihbarat politikalarının bütünleştirilmesi, gelişmelerin takibi ile tedbirlerin uygulanması konusunda kamu kurum ve kuruluşları arasında koordinasyonun sağlanması amacıyla Kamu Güvenliği Müsteşarlığının kurulmasında, 20 Ağustos 1993 tarihli ve 502 sayılı Kanun Hükmünde Kararname ile kurulan ancak dayandığı 24 Haziran 1993 tarihli ve 3911 sayılı Yetki Kanununun iptal edilmesi sebebiyle, Anayasa Mahkemesince şekil yönünden iptal edilen İnsan Hakları Teşkilatının, insan haklarının korunması ve gelişmesini temin etmek, insan haklarının kurumsallaştırılması için gereken önerileri oluşturmak, ulusal ve uluslararası düzeyde insan hakları alanındaki gelişmeleri izlemek, kamuoyunu bilgilendirmek, insan hakları konusunda koordinasyonu sağlamak, insan hakları ihlallerini belirlemek ve çözüm önerilerinde bulunmak amacıyla kurulmasında, bunların kuruluş, görev ve yetkilerinin 27 Eylül 1984 tarihli ve 3046 sayılı Kanun hükümleri çerçevesinde düzenlenmesine, Kamu Güvenliği Müsteşarlığı personelinin tabi olacağı personel rejimi ile özlük haklarının belirlenmesinde,

(Plan ve Bütçe Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

13/A, 15, 17, 21, 26, 36, Ek 3 üncü maddeleri ile bu Kanuna ekli I sayılı cetvelde, ayrıca bu Bakanlık bünyesinde yardımcı birim olarak Sağlık İşleri Dairesi ve Bilişim Dairesi başkanlıkları ile tutuklu ve hükümlülerle tüm yargı mensuplarının sağlık hizmetlerinin yürütülmesi amacıyla yataklı ve yataksız tedavi kurumlarının kurulmasında, 31 Ekim 1985 tarihli ve 3234 sayılı Orman Genel Müdürlüğü Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin Değiştirilerek Kabulü Hakkında Kanunun 6, 8, 9, 24, 25, 30, 34, 36 ve 37 nci maddelerinde, 21 Mayıs 1992 tarihli ve 3800 sayılı Orman Bakanlığının Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanunun 2, 9, 10, 11 ve 25 inci maddelerinde, Devlet Tiyatroları Genel Müdürlüğü, Devlet Opera ve Balesi Genel Müdürlüğü ve Cumhurbaşkanlığı Senfoni Orkestrası ve Devlet Senfoni Orkestralarının yeniden kurulmasına, bunların kuruluş, görev ve yetkilerinin, teşkilat ve kadrolarının; organlarının kuruluş görev ve yetkilerinin tespitine; Devlet Tiyatro, Opera ve Balesi ile Cumhurbaşkanlığı Senfoni Orkestrası ve Devlet Senfoni Orkestralarının stajyerleri, sahne uygulatıcıları (Uzman memurlar), sanat uygulatıcıları (uygulatıcı uzman memurlar) ve sanatkar memurları ile orkestraların teknik kuruluşuna dahil üyelerinin; ayrıca, bunlardan yönetici kadroya geçenlerin malî ve sosyal haklarının belirlenmesinde, Karayolları Genel Müdürlüğüne tespit edilmiş ve/veya tespit edilecek otoyolu ağı üzerinde otoyollarının ve bağlantılarının planlanması, finansmanı, yapımı, bakımı ve işletilmesi ile görevli kamu tüzelkişiliğine sahip, özel hukuk hükümlerine tabi, Türkiye Otoyolları Kurumunun kurulmasında, görev ve yetkileri ile personel rejiminin belirlenmesinde, Turizm sektörünün meslek kuruluşlarının teşkilatlanmasına ilişkin olarak; Türkiye Turistik Otelciler ve İşletmeciler Birliği, Deniz Turizmi Birliği, Türkiye Rehberler Birliği ve Seyahat Acentaları ve Seyahat Acentaları Birliğinin kurulmasına, bunların görev ve yetkilerinin belirlenmesinde, organlarının oluşması, çalışma usul ve esasları ile denetim biçimlerinde, Aksaray, Kayseri, Nevşehir, Niğde illerini kapsayan Kapadokya bölgesinin doğal, tarihî ve kültürel değerlerini kamu yararı gözeterek, korumak, mevcut tahribata acil önlemler almak, yetki kargaşasını gidermek amacıyla Kapadokya Koruma ve Geliştirme Teşkilatının kurulmasına, kuruluş görev ve yetkilerinin belirlenmesine, 5 Ocak 1961 tarihli ve 222 sayılı İlköğretim ve Eğitim Kanununa gerektiğinde yeni hükümlerin eklenmesi bazı maddelerinin yürürlükten kaldırılması dahil, 3, 5, 6, 8, 9, 12, 14, 43, 46, 48, 52, 55, 71, 79, 81, 87, 14 Haziran 1973 tarihli ve 1739 sayılı Millî Eğitim Temel Kanununun geçici 2 nci maddesinin yürürlükten kaldırılarak 24, 36, 44 ve 625 sayılı Özel Öğretim Kurumları Kanununa gerektiğinde yeni hükümler eklenmesi, bazı maddelerinin yürürlükten kaldırılması dahil 2, 3, 4, 8, 9, 10, 12, 19, 22, 23, 27, 31, 32, 42, 44 üncü maddelerinde;

IV. – Uluslararası ticarî ilişkilerin çeşitlenmesi ve bu ilişkileri düzenleyen değişik nitelikli uluslararası anlaşmalara taraf olunması, dış ticaret hedeflerine ulaşmanın ekonomik açıdan büyük önem kazanması ekonomideki gelişmelere paralel olarak Devletçe oluşturulması gereken malî politikaların uygulanma alanlarının genişlemesi, dış ticaret ve malî politikalar konusunda alınacak kararların süratli uygulamaya konulması ve ekonomik istikrarın sağlanması amacıyla; bazı hükümleri Anayasa Mahkemesince iptal edilen 508 sayılı Kanun Hükmünde Kararname ile değiştirilen 16 Nisan 1986 tarihli ve 3274 sayılı Kanunla kurulan Hazine ve Dış Ticaret Müsteşarlığının kaldırılarak; Hazine Müsteşarlığı ve Dış Ticaret Müsteşarlığının kurulmasına ve bunların teşkilat, görev ve yetkilerinin 27 Eylül 1984 tarihli ve 3046 sayılı Kanun hükümleri çerçevesinde düzenlenmesine, kaldırılan Hazine ve Dış Ticaret Müsteşarlığına ait kadro ve personelin, taşınmaz, gayrimenkul, araç, gereç, malzeme ve demirbaşların Hazine Müsteşarlığı ile Dış Ticaret Müsteşarlığı arasında dağıtım ve devir esaslarının belirlenmesinde,

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

Bu maddede belirtilen kanun ya da kanun hükmünde kararnamelede yapılacak değişiklikleri ve yeni düzenlemeleri kapsar.

İlkeler

MADDE 3. – Bakanlar Kurulu; bu Kanunun 2 nci maddesinde belirtilen hususlardan;

I ve IV numaralı bentlerde belirtilen Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerin iptal edilmeleri ile meydana gelen hukukî boşluğun, kamu düzenini tehdit veya kamu yararını ihlal edici görülmesi sebebiyle Anayasa Mahkemesince verilen altı aylık sürenin sona ermesinden önce doldurulmasında; ayrıca II ve III numaralı bentlerde belirtilen kanun ya da kanun hükmünde kararnamelede, ülkenin içinde bulunduğu ekonomik sıkıntının gerektirdiği önlemlerin alınmasına, alt yapı tesislerinin süratle tamamlanmasına, kültürel kalkınmaya ve turizm gelirlerimizin artırılmasına yönelik gerekli düzenlemelerin yapılmasında ve V numaralı bendinde belirtilen Kamu Güvenliği Müsteşarlığının, ülkemizin halihazırda içinde bulunduğu ortamda geniş dış destekli iç tehdide yönelik mücadelede eksikliği hissedilen eylem birliğinin sağlanması amacıyla kurulmasında ve İnsan Hakları Teşkilatının, gerek uluslararası kuruluşlarca ve gerekse Türk toplumunca ülkemizin taraf olduğu insan hakları mevzuatındaki yükümlülüklerin yerine getirilmesi amacıyla kurulmasında,

İvedilik ve zorunluluk bulunması sebebi ile bu hususların kanun hükmünde kararnamelele düzenlenebilmesi için bu Kanunla verilen yetkiyi kullanırken,

a) Kamu hizmetlerinin verimli ve etkin bir şekilde yürütülmesini; ülkenin ekonomik ve sosyal durumunu dikkate alarak memurlar ve diğer kamu görevlileri ile emekli, dul ve yetimlerinin haklarında hizmetin özelliği ve gereklerine uygun düzenlemeler yapmayı,

b) Başbakanlık, bakanlıklar ve bunlara bağlı kuruluşlar eliyle genel idare esaslarına göre yürütülmesi gereken kamu hizmetlerinde iş bölümü ve koordinasyonun sağlanmasını; bir hizmetin tek kuruluş veya birim tarafından yürütülmesini ve kaynak kullanımında israfın önlenmesini,

c) Teşkilatların, hizmetlerin özelliğinden kaynaklanan zorunlu farklılıklar saklı kalmak kaydıyla, hiyerarşik bağlılık ve unvan standardizasyonu sağlanacak şekilde düzenlenmesini, zorunlu olmadıkça yeni birim kurulmamasını,

d) Teşkilatlanma sebebiyle ortaya çıkan kadro ihtiyacının mevcut kadrolarda değişiklik veya aktarma yapılmak suretiyle karşılanmasını, kadro ihdasında azamî tasarrufa riayet edilmesini,

(Plan ve Bütçe Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

V. – Ülkeye yönelik iç ve dış tehdidin değerlendirilmesi, bunlara karşı istihbaratın yönlendirilmesi, tedbirler stratejisinin saptanması ve bu meyanda savunma, ekonomi, dışişleri ve istihbarat politikalarının bütünleştirilmesi, gelişmelerin takibi ile tedbirlerin uygulanması konusunda kamu kurum ve kuruluşları arasında koordinasyonun sağlanması amacıyla Kamu Güvenliği Müsteşarlığının kurulmasında, 20 Ağustos 1993 tarihli ve 502 sayılı Kanun Hükmünde Kararname ile kurulan ancak dayandığı 24 Haziran 1993 tarihli ve 3911 sayılı Yetki Kanununun iptal edilmesi sebebiyle, Anayasa Mahkemesince şekil yönünden iptal edilen İnsan Hakları Teşkilatının, insan haklarının korunmasını ve gelişmesini temin etmek, insan haklarının kurumsallaştırılması için gereken önerileri oluşturmak, ulusal ve uluslararası düzeyde insan hakları alanındaki gelişmeleri izlemek, kamuoyunu bilgilendirmek, insan hakları konusunda koordinasyonu sağlamak, insan hakları ihallerini belirlemek ve çözüm önerilerinde bulunmak amacıyla kurulmasında, bunların kuruluş, görev ve yetkilerininin 27 Eylül 1984 tarihli ve 3046 sayılı Kanun hükümleri çerçevesinde düzenlenmesinin, Kamu Güvenliği Müsteşarlığı personelinin tabi olacağı personel rejimi ile özlük haklarının belirlenmesinde,

Bu maddede belirtilen kanun ya da kanun hükmünde kararnamelerde yapılacak değişiklikleri ve yeni düzenlemeleri kapsar.

İlkeler

MADDE 3. – Bakanlar Kurulu; bu Kanunun 2 nci maddesinde belirtilen hususlardan;

I ve IV numaralı bentlerde belirtilen kanun veya kanun hükmünde kararnamelerin iptal edilmesi ile meydana gelen hukukî boşluğun, kamu düzenini tehdit veya kamu yararını ihlal edici görülmesi sebebiyle Anayasa Mahkemesince verilen altı aylık sürenin sona ermesinden önce doldurulmasında; ayrıca II ve III numaralı bentlerde belirtilen kanun ya da kanun hükmünde kararnamelerde, ülkenin içinde bulunduğu ekonomik sıkıntının gerektirdiği önlemlerin alınmasına, altyapı tesislerinin süratle tamamlanmasına, kültürel kalkınmaya ve turizm gelirlerimizin artırılmasına yönelik gerekli düzenlemelerin yapılmasında ve V numaralı bendinde belirtilen Kamu Güvenliği Müsteşarlığının, ülkemizin halihazırda içinde bulunduğu ortamda geniş dış destekli iç tehdide yönelik mücadelede eksikliği hissedilen eylem birliğinin sağlanması amacıyla kurulmasında ve İnsan Hakları Teşkilatının, gerek uluslararası kuruluşlarca ve gerekse Türk toplumunca ülkemizin taraf olduğu insan hakları mevzuatındaki yükümlülüklerin yerine getirilmesi amacıyla kurulmasında,

İvedilik ve zorunluluk bulunması sebebi ile bu hususların kanun hükmünde kararnamelerle düzenlenebilmesi için bu Kanunla verilen yetkiyi kullanırken,

a) Kamu hizmetlerinin verimli ve etkin bir şekilde yürütülmesini; ülkenin ekonomik ve sosyal durumunu dikkate alarak memurlar ve diğer kamu görevlileri ile emekli, dul ve yetimlerinin haklarında hizmetin özelliği ve gereklerine uygun düzenlemeler yapmayı,

b) Başbakanlık, bakanlıklar ve bunlara bağlı kuruluşlar eliyle genel idare esaslarına göre yürütülmesi gereken kamu hizmetlerinde iş bölümü ve koordinasyonun sağlanmasını; bir hizmetin tek kuruluş veya birim tarafından yürütülmesini ve kaynak kullanımında israfın önlenmesini,

c) Teşkilatların, hizmetlerin özelliğinden kaynaklanan zorunlu farklılıklar saklı kalmak kaydıyla, hiyerarşik bağlılık ve unvan standardizasyonu sağlanacak şekilde düzenlenmesini, zorunlu olmadıkça yeni birim kurulmamasını,

d) Teşkilatlanma sebebiyle ortaya çıkan kadro ihtiyacının mevcut kadrolarda değişiklik veya aktarma yapılmak suretiyle karşılanmasını, kadro ihdasında azamî tasarrufa riayet edilmesini,

(Hükümetin Teklif Ettiği Metin)

e) Kaynakların ekonomik ve sosyal ihtiyaçlara uygun ve rasyonel kullanılmasını ve ekonomik istikrarın sağlanmasını,

göz önünde bulundurur.

Süre

MADDE 4. — Bu Kanunla Bakanlar Kuruluna verilen yetki, Kanunun yayımı tarihinden itibaren 6 ay süre için geçerlidir. Bu süre içerisinde Bakanlar Kurulu birden fazla kanun hükmünde kararname çıkartabilir.

Yürürlük

MADDE 5. — Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 6. — Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

Prof. Dr. T. Çiller

Başbakan

Devlet Bakanı ve Başbakan Yrd.

M. Karayalçın

Devlet Bakanı

Y. Aktuna

Devlet Bakanı

İ. Téz

Devlet Bakanı

T. Akyol

Devlet Bakanı

N. Kurt

Devlet Bakanı

A. A. Doğan

Devlet Bakanı

E. Şahin

Devlet Bakanı

Ş. Erdem

Millî Savunma Bakanı V.

N. Ayaz

Dışişleri Bakanı V.

O. Kumbaracıbaşı

Millî Eğitim Bakanı

N. Ayaz

Sağlık Bakanı

M. K. Dinç

Tarım ve Köyşleri Bakanı

R. Şahin

Sanayi ve Ticaret Bakanı V.

İ. Téz

Kültür Bakanı

D. F. Sağlar

Orman Bakanı

H. Ekinci

Türkiye Büyük Millet Meclisi

Devlet Bakanı

N. Cevheri

Devlet Bakanı

A. Ş. Ereğ

Devlet Bakanı

B. S. Dağ

Devlet Bakanı

M. A. Yılmaz

Devlet Bakanı

M. Kahraman

Devlet Bakanı

A. Ataç

Devlet Bakanı

N. Tekinel

Adalet Bakanı

M. S. Oktay

İçişleri Bakanı

N. Mentese

Maliye Bakanı

İ. Attıla

Bayındırlık ve İskân Bakanı

O. Kumbaracıbaşı

Ulaştırma Bakanı

M. Köstepen

Çalışma ve Sos. Güvenlik Bakanı

M. Moğultay

Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı

V. Atasoy

Turizm Bakanı

A. Ateş

Çevre Bakanı

R. Akçalı

(S. Sayısı : 658)

(Plan ve Bütçe Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

e) Kaynakların ekonomik ve sosyal ihtiyaçlara uygun ve rasyonel kullanılmasını ve ekonomik istikrarın sağlanmasını,

göz önünde bulundurur.

Süre

MADDE 4. – Bu Kanunla Bakanlar Kuruluna verilen yetki, Kanunun yayımı tarihinden itibaren 6 ay süre için geçerlidir. Bu süre içerisinde Bakanlar Kurulu birden fazla kanun hükmünde kararname çıkartabilir.

Yürürlük

MADDE 5. – Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 6. – Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

